Opłata pocztowa uiszczona gotówką!

Katowice, dnia 30 lipca 1938.

GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
Dział Administracji Szkolnej

Nr 7.

Poz.: **TREŚĆ:** str.

163.—*Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P.* z dnia 14 kwietnia 1938 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycielskich do nauczania techniki reklamy, stenografii i pisania na maszynach w szkołach zawodowych 164
164.—*Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu* z dnia 25 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem W. R. i O. P. w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód uzdolnienia zawodowego do prowadzenia przemysłu rzemieślniczego 169
165.—*Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu* z dnia 25 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem W. R. i O. P. w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów 172
166.—*Zarządzenie Ministra W. R. i O. P.* z dnia 21 czerwca 1938 r. o zmianie zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 30 września 1935 r. w sprawie ograniczenia czynności biurowo - administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym 174
167.—*Postanowienie Ministra W. R. i O. P.* z dnia 31 maja 1938 r. w sprawie regulaminu klasyfikowania i promowania uczniów publicznych szkół powszechnych 175
168.—*Uchwała Śląskiej Rady Wojewódzkiej* z dnia 9 czerwca 1938 r. w sprawie regulaminu dot. udzielania pożyczek dla uczestników powstań śląskich, inwalidów wojennych i osób zasłużonych . 177

Okólniki Min. W. R. i O. P.:

169.—*nr 25* z dnia 20 maja 1938 r. w sprawie egzaminów eksternów z kursu sześciu klas gimnazjum ogólnokształcącego 179
170.—*nr 29* z dnia 10 czerwca 1938 r. o wypełnianiu i wydawaniu świadectw i zaświadczeń szkolnych w publicznych szkołach powszechnych 179
171.—*nr 30* z dnia 21 czerwca 1938 r. w sprawie organizacji zajęć popołudniowych w zakresie wychowania fizycznego 180

Pisma okólne:

172.—w sprawie nadawania szkołom nazw „im. Marszałka Józefa Piłsudskiego" 181
173.—o współdziałaniu akcją obrączkowania ptaków 181
174.—o utworzeniu publicznej szkoły powszechnej I stopnia na Jurczykowie pod Małym Stożkiem . . 181
175.—o likwidacji Publicznej Szkoły Powszechnej II stopnia w Międzyświeciu 181

Komunikaty:

176.—o zmianie nazw szkół 181
177.—w sprawie zezwolenia na zwiedzanie szkół powszechnych i specjalnych 182
178.—o zmianach w składzie osobowym Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej dla nauczycieli przy Urzędzie Wojewódzkim Śląskim 182
179.—Konkursy na stanowiska kierowników publ. szkół powszechnych 182
180.—Ruch służbowy w szkołach w województwie śląskim za miesiące maj i czerwiec 1938 r. . . . 183
181.—o konkursie na podręcznik dla szkół zawodowych w zakresie włókiennictwa 184
182.—Fundacji Wieczystej im. H. J. Chankowskiego o książkach dla szkół zawodowych 185
183.—o czasopiśmie p. t. „Drogi Polski" 185

Poz.	TREŚĆ	Str.
184.	—o miesięczniku technicznym „Mechanik"	185
185.	—o broszurze p. t. „Rola Centralnego Okręgu Przemysłowego"	186
186.	—o wydawnictwie p. t. „Wycieczki Szkolne"	186
187.	—o aparacie filmowym dla szkół	186
188.	—o wydawnictwach	186

Poz. 163.

Przedr. z Dz. U. R. P. Nr 37 z dnia 25 maja 1938 r., poz. 312.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 14 kwietnia 1938 r.
o kwalifikacjach zawodowych nauczycielskich do nauczania techniki reklamy, stenografii i pisania na maszynach w szkolnictwie zawodowym.

Na podstawie art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 i art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 774), zmienionego art. 59 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania techniki reklamy w szkołach zawodowych wszelkich typów i stopni posiada osoba, która:

a) uzyskała dyplom (świadectwo) ukończenia jednej z następujących uczelni krajowych: Akademii Sztuk Pięknych, Wydziału Sztuk Pięknych w Uniwersytecie w Wilnie, wydziału architektury szkoły akademickiej, wyższej szkoły handlowej lub świadectwo ukończenia pełnego kursu jednego z krajowych instytutów sztuk plastycznych lub wreszcie świadectwo uznane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne dla powyższych celów kwalifikacyjnych;

b) odbyła, po uzyskaniu dyplomu (świadectwa), co najmniej jednoroczną praktykę zawodową nienauczycielską w zakresie reklamy i propagandy;

c) uzyskała świadectwo złożenia egzaminu przed Państwową Komisją Egzaminacyjną dla kandydatów na Nauczycieli Techniki Reklamy;

d) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych;

e) odbyła, w zakresie nauczania techniki reklamy, co najmniej jednoroczną praktykę pedagogiczną w wymiarze nie mniejszym niż 3 godziny zajęć tygodniowo. Wyniki tej praktyki ocenia władza szkolna, której dana szkoła bezpośrednio podlega.

(2) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może, w wyjątkowych wypadkach, zwolnić kandydata od spełnienia warunków, przewidzianych w ust. (1) lit. a).

§ 2. Organizację Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, wymienioną w § 1 lit. c), oraz przepisy egzaminacyjne określa załączony do niniejszego rozporządzenia regulamin (załącznik Nr 1).

§ 3. Kwalifikacje zawodowe nauczycielskie do nauczania stenografii lub pisania na maszynach w szkołach zawodowych wszelkich typów i stopni posiada osoba, która:

a) uzyskała świadectwo ukończenia krajowej szkoły co najmniej stopnia licealnego lub świadectwo uznane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne dla powyższych celów kwalifikacyjnych;

b) odbyła, po uzyskaniu świadectwa ukończenia szkoły, co najmniej dwuletnią handlową lub administracyjną praktykę zawodową nienauczycielską;

c) uzyskała świadectwo złożenia egzaminu przed Państwową Komisją Egzaminacyjną dla Kandydatów na Nauczycieli Stenografii i Pisania na Maszynach;

d) uzyskała świadectwo ukończenia kursów pedagogicznych;

e) odbyła, w zakresie nauczania stenografii lub pisania na maszynach, co najmniej dwuletnią praktykę pedagogiczną w wymiarze nie mniejszym niż 4 godziny zajęć tygodniowo.

Wyniki tej praktyki ocenia władza szkolna, której dana szkoła bezpośrednio podlega.

§ 4. Praktyka pedagogiczna i zawodowa nienauczycielska mogą odbywać się w tym samym okresie czasu.

§ 5. Organizację Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, wymienionej w § 3 lit. c), oraz przepisy egzaminacyjne określa załączony do niniejszego rozporządzenia regulamin (załącznik Nr 2).

§ 6. Osoby, które złożyły egzaminy, wymienione w niniejszym rozporządzeniu, otrzymują świadectwo według załączonego wzoru (załącznik Nr 3).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—)**W. Świętosławski.**

Załączniki do rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 14 kwietnia 1938 r. (poz. 312).

Załącznik Nr 1.

REGULAMIN

Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla Kandydatów na Nauczycieli Techniki Reklamy w szkolnictwie zawodowym.

§ 1.

Państwowa Komisja Egzaminacyjna dla Kandydatów na Nauczycieli Techniki Reklamy składa się z przewodniczącego i po jednym egzaminatorze: a) z grafiki użytkowej i urządzenia wystaw sklepowych, b) z układu ogłoszeń prasowych, c) z wiadomości handlowych.

Liczba członków Komisji nie może być mniejsza niż 3.

Przewodniczącego, egzaminatorów oraz ich zastępców mianuje Minister W. R. i O. P. na okres 3 lat.

§ 2.

Siedzibę Komisji Egzaminacyjnej wyznacza Ministerstwo W. R. i O. P.

§ 3.

Podanie o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do Ministerstwa W. R. i O. P.

Do podania należy dołączyć w oryginałach lub uwierzytelnionych odpisach:

1) dowód ukończenia studiów,

2) świadectwo odbytej co najmniej rocznej praktyki zawodowej nienauczycielskiej,

3) inne dowody, stwierdzające fachowe lub pedagogiczne kwalifikacje kandydata,

4) krótki życiorys, własnoręcznie napisany pismem czytelnym,

5) świadectwo niekaralności (dotyczy kandydatów nie zatrudnionych w charakterze nauczycieli),

6) świadectwo kwalifikacji fizycznej do zawodu nauczycielskiego, wystawione przez urzędowego lekarza (dotyczy kandydatów nie zatrudnionych w charakterze nauczycieli),

7) dwie nienaklejone i własnoręcznie podpisane przez petenta fotografie,

8) dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej.

§ 4.

Termin egzaminu wyznacza przewodniczący Komisji.

§ 5.

Przewodniczący Komisji zawiadamia o terminie egzaminu członków Komisji i kandydatów do egzaminu co najmniej na miesiąc naprzód.

§ 6.

Egzamin składa się z 2 części:
1) egzaminu praktycznego,
2) egzaminu teoretycznego.

§ 7.

Celem egzaminu praktycznego jest stwierdzenie: a) posiadania przez kandydata dostatecznej sprawności w zaprojektowaniu i wykonaniu środków reklamowych, b) dostatecznej znajomości techniki i materiału reklamowego w zakresie koniecznym do prowadzenia praktycznego kształcenia uczniów w ramach programów szkolnych.

Komisja dokonywa doboru tematów egzaminacyjnych w zakresie: dekoracji okna wystawowego, sporządzania szyldzika, karty cennikowej, cennika, listu reklamowego, prospektu, afisza, ogłoszenia.

§ 8.

Egzamin praktyczny polega na samodzielnym częściowym lub całkowitym, stosownie do wskazówek egzaminatorów, zaprojektowaniu i wykonaniu prac wymienionych w § 7. Tematy prac ustalają egzaminatorzy, którzy również oceniają wykonane prace. Przed egzaminem praktycznym należy kandydata zaznajomić z rodzajem materiału i sprzętu, jakim będzie rozporządzał przy wykonywaniu pracy egzaminacyjnej.

Egzamin praktyczny powinien być przeprowadzony w jednym dniu, przy czym nie może trwać dłużej niż 6 godzin.

§ 9.

O ile Komisja, na podstawie wykonanych prac, stwierdzi, że kandydat odpowiada warunkom §§ 7 i 8, zostaje on dopuszczony do egzaminu teoretycznego.

§ 10.

Egzamin teoretyczny ma na celu ustalenie posiadania przez kandydata dostatecznego przygotowania teoretycznego z dziedziny handlu i reklamy w zakresie koniecznym do kształcenia uczniów w ramach programów szkolnych.

Egzamin z dziedziny handlu obejmuje: wiadomości z organizacji i techniki handlu w zakresie programu szkoły przysposobienia kupieckiego II stopnia.

Egzamin z reklamy obejmuje wiadomości z zakresu:

a) środków reklamowych, stosowanych w handlu,
b) badania rynku dla celów reklamy,
c) organizacji kampanii reklamowej.

Kandydaci posiadający wyższe lub licealne wykształcenie handlowe są zwolnieni od egzaminu z wiadomości handlowych.

§ 11.

Egzamin teoretyczny nie powinien trwać dłużej niż 2 godziny.

§ 12.

Ostateczny wynik egzaminu ustala się na podstawie wyników z poszczególnych jego części, wymienionych w § 6.

Warunkiem wydania świadectwa jest złożenie egzaminu z wynikiem co najmniej dostatecznym z poszczególnych części egzaminu.

Świadectwo egzaminu zawiera tylko wynik ogólny, ustalony uchwałą większości głosów Komisji i jest dowodem spełnienia jednego z warunków do uzyskania kwalifikacyj zawodowych nauczycielskich do nauczania techniki reklamy w szkołach zawodowych, a mianowicie przygotowania zawodowego kandydata.

§ 13.

Świadectwo według załączonego wzoru (załącznik Nr 3) powinno być podpisane przez przewodniczącego oraz członków Komisji, biorących udział w egzaminowaniu, i opatrzone pieczęcią Komisji.

§ 14.

W razie niepomyślnego wyniku egzaminu, Komisja oznacza termin, po upływie którego kandydat może ponownie poddać się egzaminowi.

Komisja może zwolnić kandydata od powtórnego zdawania tej części egzaminu, z której uprzednio kandydat uzyskał wynik co najmniej dobry.

§ 15.

Członków Komisji obowiązuje tajemnica przebiegu egzaminów i obrad.

§ 16.

Ze wszystkich posiedzeń i czynności Komisji są sporządzane na miejscu protokoły przez jednego z członków Komisji, wyznaczonego przez przewodniczącego Komisji. Protokoły powinny być podpisane przez wszystkich członków Komisji, biorących udział w egzaminie.

W protokole z przebiegu egzaminu należy podać czas trwania poszczególnych części egzaminu oraz krótką treść tematów, pytań i odpowiedzi. Poza tym członek Komisji, który nie zgadza się ze zdaniem większości, może zażądać umieszczenia swego odrębnego zdania w protokole.

§ 17.

Wszelkimi sprawami, związanymi z działalnością Komisji, zarządza przewodniczący, do którego również należy sporządzanie sprawozdania z przebiegu egzaminu.

§ 18.

Przewodniczący Komisji z końcem roku szkolnego składa Ministerstwu W. R. i O. P. piśmienne sprawozdanie z przebiegu egzaminów.

§ 19.

Akta egzaminacyjne w osobnych teczkach i pieczęć przechowuje się w archiwum szkoły, przy której funkcjonuje Komisja.

Złożone przez kandydata dokumenty osobiste powinny być zwrócone po ukończeniu egzaminu.

§ 20.

Sprawę opłat egzaminacyjnych, wynagrodzenia członków Komisji i wydatków rzeczowych na przeprowadzenie egzaminu — regulują osobne przepisy.

Załącznik Nr 2.

REGULAMIN

Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla Kandydatów na Nauczycieli Stenografii i Pisania na Maszynach w szkolnictwie zawodowym.

§ 1.

Państwowa Komisja Egzaminacyjna dla Kandydatów na Nauczycieli Stenografii i Pisania na Maszynach składa się z przewodniczącego i po jednym egzaminatorze: a) ze stenografii, b) z nauki pisania na maszynach, c) z wiadomości handlowych.

Liczba członków Komisji nie może być mniejsza niż 3.

Przewodniczącego, egzaminatorów oraz ich zastępców mianuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na okres 3 lat.

§ 2.

Siedzibę Komisji Egzaminacyjnej wyznacza Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3.

Egzamin ze stenografii przeprowadza przewodniczący oraz egzaminatorowie ze stenografii i wiadomości handlowych. Egzamin z nauki pisania na maszynach przeprowadza: przewodniczący oraz egzaminatorowie z nauki pisania na maszynach i wiadomości handlowych.

Jeżeli kandydat składa równocześnie egzamin ze stenografii i pisania na maszynach, Komisja urzęduje w pełnym składzie.

§ 4.

Podanie o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do Ministerstwa W. R. i O. P. Do podania należy dołączyć w oryginalnych lub uwierzytelnionych odpisach:

1) dowód ukończenia studiów,

2) świadectwo odbytej co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej nienauczycielskiej,

3) inne dowody, stwierdzające fachowe lub pedagogiczne kwalifikacje kandydata,

4) krótki życiorys, własnoręcznie napisany pismem czytelnym,

5) świadectwo niekaralności (dotyczy kandydatów nie zatrudnionych w charakterze nauczycieli),

6) świadectwo kwalifikacji fizycznej do zawodu nauczycielskiego, wystawione przez urzędowego lekarza (dotyczy kandydatów nie zatrudnionych w charakterze nauczycieli),

7) dwie nienaklejone i własnoręcznie podpisane przez petenta fotografie,

8) dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej.

§ 5.

Termin egzaminu wyznacza przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej.

§ 6.

Przewodniczący Komisji zawiadamia o terminie egzaminu członków Komisji i kandydatów do egzaminu co najmniej na miesiąc naprzód.

§ 7.

Egzamin z zakresu stenografii składa się z następujących części:

a) pracy piśmiennej domowej, napisanej własnoręcznie piórem, pismem stenograficznym elementarnym na temat z dziedziny handlu, biurowości lub stenografii, rozmiaru 4 stron arkusza znormalizowanego (A_4); pracę tę kandydat powinien złożyć najpóźniej do dni 14 przed terminem egzaminu na ręce przewodniczącego Komisji;

b) ćwiczenia stenograficznego, polegającego na wystenografowaniu 10-minutowego dyktatu egzaminatora z szybkością najmniej 70 słów na minutę, a następnie na odczytaniu stenogramu;

c) wypracowania pod kontrolą egzaminatora tematu z korespondencji handlowej, zawierającego 3—4 listy, napisane pismem ręcznym i kaligraficznie przepisane stenografią;

d) egzaminu ustnego ze stenografii, (teoria i historia stenografii, jej systemy, zastosowanie, odczytywanie tekstów stenograficznych, metodyka przedmiotu);

e) egzaminu ustnego z wiadomości handlowych w zakresie programu organizacji przedsiębiorstw i obrotu gospodarczego oraz korespondencji i biurowości w szkole przysposobienia administracyjno - handlowego.

Przy egzaminie ze stenografii zwraca się uwagę na poprawną pisownię. Kandydaci, posiadający wyższe lub licealne wykształcenie handlowe, są zwolnieni od egzaminu z wiadomości handlowych.

§ 8.

Pracę piśmienną (§ 7 lit. a) ocenia egzaminator ze stenografii. Egzamin piśmienny (§ 7 lit. b) i c) przeprowadzają przewodniczący i egzaminator ze stenografii. Egzaminy ustne przeprowadza Komisja.

§ 9.

Egzamin ustny i piśmienny nie może łącznie trwać dłużej niż 3 godziny.

§ 10.

Ostateczny wynik egzaminu ze stenografii ustala się na podstawie wyników z poszczególnych jego części, wymienionych w § 7.

Warunkiem wydania świadectwa jest złożenie egzaminu z wynikiem co najmniej dostatecznym z poszczególnych części egzaminu.

Świadectwo egzaminu zawiera tylko wynik ogólny, ustalony uchwałą większości głosów Komisji, i jest dowodem spełnienia jednego z warunków do uzyskania kwalifikacyj zawodowych do nauczania stenografii w szkołach zawodowych, a mianowicie — przygotowania zawodowego kandydata.

§ 11.

Egzamin z nauki pisania na maszynach składa się z następujących części:

a) pracy piśmiennej domowej, wykonanej w $^{2}/_{3}$ maszynowo, a w $^{1}/_{3}$ ręcznie, na temat korespondencyjny z zakresu sprzedaży, obejmującej, łącznie z ewentualnymi formularzami i wypełnionymi dokumentami, 9—10 listów (formularzy, dokumentów); pracę tę w odpowiedniej teczce powinien kandydat złożyć najpóźniej do dni 14 przed terminem egzaminu na ręce przewodniczącego;

b) 15—20 minutowego ćwiczenia w pisaniu na maszynie, polegającego na napisaniu z szybkością najmniej 200 trafnych uderzeń na minutę, odpowiedniej treści dobranej i podyktowanej przez egzaminatora; z ćwiczenia w obsłudze maszyn do pisania i do powielania korespondencji;

c) wypracowania pod kontrolą egzaminatora tematu z korespondencji handlowej, zawierającego 3—4 listy napisane pismem maszynowym;

d) egzaminu ustnego z pisania na maszynach (rodzaje maszyn, konstrukcja maszyny, nastawienie maszyny — ewentualnie z pokazem, polskie maszyny do pisania, zastosowanie maszynopisma; powielanie, przechowywanie i wysyłanie pism, metodyka przedmiotu);

e) egzaminu ustnego z wiadomości handlowych w zakresie programu organizacji przedsiębiorstw i obrotu gospodarczego oraz korespondencji i biurowości w szkole przysposobienia administracyjno - handlowego.

Przy egzaminie z pisania na maszynach zwraca się uwagę na poprawną pisownię.

Kandydaci, posiadający wyższe lub licealne wykształcenie handlowe, są zwolnieni od egzaminu z wiadomości handlowych.

§ 12.

Pracę piśmienną wskazaną w § 11 lit. a) ocenia egzaminator z nauki pisania na maszynach.

Egzamin piśmienny (§ 11 lit. b) i c) przeprowadzają przewodniczący i egzaminator z nauki pisania na maszynach. Egzaminy ustne przeprowadza Komisja.

§ 13.

Egzamin ustny i piśmienny nie może łącznie trwać dłużej niż 4 godziny.

§ 14.

Ostateczny wynik egzaminu z nauki pisania na maszynach ustala się na podstawie wyników z poszczególnych jego części wymienionych w § 11.

Warunkiem wydania świadectwa jest złożenie egzaminu z wynikiem co najmniej dostatecznym z poszczególnych części egzaminu. Świadectwo egzaminu zawiera tylko wynik ogólny, ustalony uchwałą większości głosów Komisji, i jest dowodem spełnienia jednego z warunków do uzyskania kwalifikacyj zawodowych do nauczania pisania na maszynach w szkołach zawodowych, a mianowicie — przygotowania zawodowego kandydata.

§ 15.

Jeżeli kandydat zdaje jednocześnie egzamin ze stenografii i pisania na maszynach — egzaminy te mogą być połączone z zachowaniem ich istotnych części składowych. Może być wówczas wydane jedno świadectwo egzaminu.

§ 16.

Świadectwo według załączonego wzoru (załącznik Nr 3) powinno być podpisane przez przewodniczącego oraz członków Komisji, biorących udział w egzaminowaniu i opatrzone pieczęcią Komisji.

§ 17.

W razie niepomyślnego wyniku egzaminu, Komisja oznacza termin, po upływie którego kandydat może ponownie poddać się egzaminowi.

§ 18.

Członków Komisji obowiązuje tajemnica przebiegu egzaminu i obrad.

§ 19.

Ze wszystkich posiedzeń i czynności Komisji są sporządzane na miejscu protokoły przez jednego z członków Komisji, wyznaczonego przez przewodniczącego. Protokoły powinny być podpisane przez wszystkich członków Komisji. W protokole egzaminu należy podać czas trwania poszczególnych części egzaminu oraz krótką treść tematów, pytań i odpowiedzi. Poza tym członek Komisji, który nie zgadza się ze zdaniem większości, może zażądać umieszczenia swego zdania odrębnego w protokole.

§ 20.

Wszelkimi sprawami, związanymi z działalnością Komisji, zarządza przewodniczący, do którego należy sporządzanie sprawozdań z przebiegu egzaminów..

§ 21.

Przewodniczący Komisji z końcem roku szkolnego składa Ministerstwu W. R. i O. P. pisemne sprawozdanie z przebiegu egzaminów.

§ 22.

Akta egzaminacyjne w osobnych teczkach i pieczęć przechowuje się w archiwum szkoły, przy której funkcjonuje Komisja.

Złożone przez kandydatów dokumenty osobiste powinny być zwrócone po ukończeniu egzaminu.

§ 23.

Sprawę opłat egzaminacyjnych, wynagrodzenia członków Komisji i wydatków rzeczowych na przeprowadzenie egzaminów — regulują osobne przepisy.

Załącznik Nr 3.

Państwowa Komisja Egzaminacyjna

w . . . .

dla Kandydatów na Nauczycieli

. . . .

(techniki reklamy, stenografii lub pisania na maszynach).

ŚWIADECTWO

p. . . . .

urodzon . . dnia . . . . . . 193 . . roku

w . . . . wojew. . . . .

wyznania . . . ., złożył

w dniu . . . . 19 . . roku

egzamin z . . . .

(techniki reklamy, stenografii lub pisania na maszynach)

z wynikiem . . . .

(dobrym lub dostatecznym)

Świadectwo niniejsze jest dowodem spełnienia jednego z warunków do uzyskania kwalifikacyj zawodowych do nauczania . . . .

(techniki reklamy, stenografii

. . . . w szkołach zawodowych.

lub pisania na maszynach)

Miejscowość . . . . dnia . . . . . 19 . . roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

CZŁONKOWIE:

Nr kol.

miejsce pieczęci

164.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 40 z dnia 10 czerwca 1938 r. poz. 332.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 25 maja 1938 r.
wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód uzdolnienia zawodowego do prowadzenia przemysłu rzemieślniczego.

Na podstawie art. 145 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1. Za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła uważa się:

a) dyplom inżyniera Politechniki Warszawskiej, Politechniki Lwowskiej lub Akademii Górniczej albo dyplom zagraniczny nostryfikowany przez jedną z tych szkół lub dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie — dla rzemiosł, których zakres odpowiada fachowemu przygotowaniu, uzyskanemu w wymienionych uczelniach; nie dotyczy to ciesielstwa i mularstwa w zakresie robót wyszczególnionych w art. 333 i 334 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202);

b) świadectwo ukończenia jednej z następujących szkół technicznych, szkół mistrzów (majstrów), instytutów i szkół sztuk plastycznych oraz szkół zdobniczych i przemysłu artystycznego w połączeniu ze świadectwami w stosunku do absolwentów szkół wymienionych w dziale I pkt 1) i 2) — conajmniej dwuletniej praktyki zawodowej w danym rzemiośle, a w stosunku do absolwentów szkół pozostałych — co najmniej trzyletniej:

I. szkół technicznych (mechanicznych) oraz szkół mistrzów mechaników dla rzemiosł: kotlarstwa, kowalstwa, pilnikarstwa, ślusarstwa, ślusarstwa precyzyjnego (mechanictwa), ślusarstwa samochodowego i tokarstwa:

1) Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie (dawniej Państwowej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie) — Wydział Mechaniczny;
2) Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu (dawniej Państwowej Szkoły Budowy Maszyn w Poznaniu) — Wydział Mechaniczny;
3) Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni (dawniej w Tczewie) — Wydział Mechaniczny;
4) Państwowej Szkoły Górniczej i Hutniczej im. St. Staszica w Dąbrowie Górniczej — Wydział Elektromechaniczny;
5) Państwowej Szkoły Budowy Maszyn w Grudziądzu;
6) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Mechaniczny;
7) Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie dawniej Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie) — Wydział Elektromechaniczny;
8) Państwowej Szkoły Techniczno - Przemysłowej w Łodzi (dawniej Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi) — Wydział Mechaniczny;
9) Państwowej Szkoły Technicznej Lotniczej i Samochodowej w Warszawie (dawniej Państwowej Szkoły Technicznej z Wydziałem Lotniczym i Samochodowym w Warszawie);
10) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Mechaniczny;
11) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Kolejowy Mechaniczny;
12) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Warszawie — Wydział Mechaniczny (dawniej Wydział Mechaniczno - Elektrotechniczny);
13) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Radomiu — Wydział Mechaniczno-Elektrotechniczny;
14) Byłej Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Sosnowcu — Wydział Mechaniczno-Elektrotechniczny;
15) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem — Wydział Mechaniczny (dawniej Szkoły Średniej Technicznej Kolejowej Towarzystwa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu n. Bugiem — Wydział Mechaniczno-Elektrotechniczny);
16) Średniej Szkoły Technicznej Towarzystwa Średniej Szkoły Technicznej w Drohobyczu;
17) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bielsku — Wydział Mechaniczny;
18) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Mechaników;
19) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Mistrzów Maszynowych;

20) Państwowej Szkoły Przemysłowych Mistrzów Mechaników przy Państwowej Szkole Budowy Maszyn w Grudziądzu;

21) Państwowej Szkoły Przemysłowej Mistrzów Maszynowych przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Krakowie;

22) Szkoły Mistrzów Maszynowych przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Bielsku;

23) Byłej Wojewódzkiej Szkoły Mechanicznej i Hutniczej w Królewskiej Hucie — Wydział Przemysłowych Mistrzów Maszynowych;

II. szkół technicznych (budowlanych, drogowych i melioracyjnych) oraz szkół majstrów budowlanych dla rzemiosł: blacharstwa, dekarstwa, kamieniarstwa, studniarstwa, zduństwa oraz mularstwa i ciesielstwa z wyłączeniem robót, wyszczególnionych w art. 333 i 334 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202):

1) Państwowej Szkoły Budownictwa w Warszawie;

2) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Budowlany;

3) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Budowlany;

4) Państwowej Szkoły Budownictwa w Jarosławiu;

5) Państwowej Szkoły Budownictwa w Lesznie;

6) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Budowlany;

7) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Budowlanych;

8) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Mistrzów Budowlanych;

9) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — Wydział Budowlany;

10) Byłej Szkoły Budownictwa Samodzielnych Polskich Budowniczych w Katowicach;

11) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwow. Szkole Budownictwa w Warszawie;

12) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Budownictwa w Jarosławiu;

13) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie;

14) Szkoły Majstrów Budowlanych przy Szkole Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie;

15) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Technicznej we Lwowie (dawniej Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie);

16) Szkoły Mistrzów Budowlanych przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Bielsku;

17) Byłej Szkoły Majstrów Budowlanych Stowarzyszenia Młodych Chrześcian w Polsce (Polskiej Y. M. C. A.) w Łodzi;

18) Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie (dawniej Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie) — Wydział Drogowo-Wodny;

19) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Drogowo-Wodny;

20) Państwowej Szkoły Mierniczej i Drogowej w Kowlu — Wydział Drogowo-Wodny;

21) Państwowej Szkoły Drogowej w Warszawie (dawniej Wydział Drogowy Państwowej Szkoły Budownictwa w Warszawie);

22) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Drogowo-Wodny;

23) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Drogowych;

24) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Radomiu — Wydział Drogowo-Budowlany;

25) Byłej Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Sosnowcu — Wydział Drogowo-Budowlany;

26) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Warszawie — Wydział Drogowo-Budowlany;

27) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem (dawniej Szkoły Średniej Technicznej Kolejowej Towarzystwa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu n. Bugiem) — Wydział Drogowo-Budowlany;

28) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — Wydział Drogowy i Wodny (dawniej Wydział Drogowy);

29) Prywatnej Męskiej Szkoły Drogowej Polskiej Macierzy Szkolnej w Baranowiczach (dawniej Szkoły Budowlano-Drogowej P. M. S.);

30) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Melioracyjny;

31) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Melioracyjny;

32) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Melioracyjny;

33) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem — były Wydział Melioracyjny;

34) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — były Wydział Melioracyjny;

III. szkół technicznych (farbiarskich) dla rzemiosła: chemicznego czyszczenia i farbowania tkanin i odzieży:

1) Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej w Łodzi (dawniej Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi) — Wydział farbiarsko-wykończalniczy;

2) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bielsku — Wydział farbiarski;

IV. szkół technicznych (garbarskich) dla rzemiosł: garbarstwa, białoskórnictwa oraz farbowania skórek futrzanych:

1) Średniej Szkoły Chemiczno-Garbarskiej Tow. Popierania Wiedzy Chemiczno - Garbarskiej w Radomiu;

V. instytutów i szkół sztuk plastycznych oraz szkół zdobniczych i przemysłu artystycznego dla rzemiosł: brązownictwa, mosiężnictwa, garncarstwa, introligatorstwa, jubilerstwa, złotnictwa, grawerstwa, kamieniarstwa, malarstwa, pozłotnictwa, rzeźbiarstwa, stolarstwa, sztukatorstwa, szmuklerstwa, przędzarstwa materii ze złota i srebra, tapicerstwa oraz tokarstwa:

1) Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie;

2) Wydziału Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego przy Państwowej Szkole Technicznej (dawniej przy Państwowej Szkole Przemysłowej) we Lwowie;

3) Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu;

4) Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie;

VI. szkół technicznych (drogowych i melioracyjnych) dla rzemiosła: brukarstwa:

1) Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie (dawniej Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie) — Wydział Drogowo-Wodny;

2) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Drogowo-Wodny;

3) Państwowej Szkoły Mierniczej i Drogowej w Kowlu — Wydział Drogowo-Wodny;

4) Państwowej Szkoły Drogowej w Warszawie (dawniej Wydział Drogowy Państw. Szkoły Budownictwa w Warszawie)

5) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Drogowo-Wodny;

6) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Drogowych;

7) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Radomiu — Wydział Drogowo-Budowlany;

8) Byłej Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Sosnowcu — Wydział Drogowo-Budowlany;

9) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Warszawie — Wydział Drogowo-Budowlany;

10) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem (dawniej Szkoły Średniej Technicznej Kolejowej Towarzystwa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu n. Bugiem) — Wydział Drogowo-Budowlany;

11) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — Wydział Drogowy i Wodny (dawniej Wydział Drogowy);

12) Prywatnej Męskiej Szkoły Drogowej Polskiej Macierzy Szkolnej w Baranowiczach (dawniej Szkoły Budowlano-Drogowej P. M. S.);

13) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Melioracyjny;

14) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Melioracyjny;

15) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Melioracyjny;

16) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem — były Wydział Melioracyjny;

17) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — były Wydział Melioracyjny.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 grudnia 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych uważać należy za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1014) uzupełnione rozporządzeniem z dnia 30 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 518).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

165.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 40 z dnia 10 czerwca 1938 r. poz. 333.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 25 maja 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów.

Na podstawie art. 150 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

§ 1. Za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów uważa się świadectwo ukończenia jednej z następujących szkół technicznych, szkół mistrzów (majstrów), instytutów i szkół sztuk plastycznych oraz szkół sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego, przy stwierdzeniu w stosunku do absolwentów szkół wymienionych w dziale I pkt 1) i 2) — co najmniej dwuletniego samoistnego prowadzenia danego rzemiosła, a w stosunku do absolwentów szkół pozostałych — co najmniej trzyletniego:

I. szkół technicznych (mechanicznych) oraz szkół mistrzów mechaników dla rzemiosł: kotlarstwa, kowalstwa, pilnikarstwa, ślusarstwa, ślusarstwa precyzyjnego (mechanictwa), ślusarstwa samochodowego i tokarstwa:

1) Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie (dawniej Państwowej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie) — Wydział Mechaniczny;

2) Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu (dawniej Państwowej Szkoły Budowy Maszyn w Poznaniu) — Wydział Mechaniczny;

3) Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni (dawniej w Tczewie) — Wydział Mechaniczny;

4) Państwowej Szkoły Górniczej i Hutniczej im. St. Staszica w Dąbrowie Górniczej — Wydział Elektromechaniczny;

5) Państwowej Szkoły Budowy Maszyn w Grudziądzu;

6) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Mechaniczny;

7) Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie dawniej Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie) — Wydział Elektromechaniczny;

8) Państwowej Szkoły Techniczno - Przemysłowej w Łodzi (dawniej Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi) — Wydział Mechaniczny;

9) Państwowej Szkoły Technicznej Lotniczej i Samochodowej w Warszawie (dawniej Państwowej Szkoły Technicznej z Wydziałem Lotniczym i Samochodowym w Warszawie);

10) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Mechaniczny;

11) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Kolejowy Mechaniczny;

12) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Warszawie — Wydział Mechaniczny (dawniej Wydział Mechaniczno - Elektrotechniczny);

13) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Radomiu — Wydział Mechaniczno-Elektrotechniczny;

14) Byłej Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Sosnowcu — Wydział Mechaniczno-Elektrotechniczny;

15) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem — Wydział Mechaniczny (dawniej Szkoły Średniej Technicznej Kolejowej Towarzystwa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu n. Bugiem — Wydział Mechaniczno-Elektrotechniczny);

16) Średniej Szkoły Technicznej Towarzystwa Średniej Szkoły Technicznej w Drohobyczu;

17) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bielsku — Wydział Mechaniczny;

18) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Mechaników;

19) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Mistrzów Maszynowych;

20) Państwowej Szkoły Przemysłowych Mistrzów Mechaników przy Państwowej Szkole Budowy Maszyn w Grudziądzu;

21) Państwowej Szkoły Przemysłowej Mistrzów Maszynowych przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Krakowie;

22) Szkoły Mistrzów Maszynowych przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Bielsku;

23) Byłej Wojewódzkiej Szkoły Mechanicznej i Hutniczej w Królewskiej Hucie — Wydział Przemysłowych Mistrzów Maszynowych;

II. szkół technicznych (budowlanych, drogowych i melioracyjnych) oraz szkół majstrów budowlanych dla rzemiosł: blacharstwa, dekarstwa, kamieniarstwa, studniarstwa, zduństwa oraz mularstwa i ciesielstwa:

1) Państwowej Szkoły Budownictwa w Warszawie;
2) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Budowlany;
3) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Budowlany;
4) Państwowej Szkoły Budownictwa w Jarosławiu;
5) Państwowej Szkoły Budownictwa w Lesznie;
6) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Budowlany;
7) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Budowlanych;
8) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Mistrzów Budowlanych;
9) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — Wydział Budowlany;
10) Byłej Szkoły Budownictwa Samodzielnych Polskich Budowniczych w Katowicach;
11) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwow. Szkole Budownictwa w Warszawie;
12) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Budownictwa w Jarosławiu;
13) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie;
14) Szkoły Majstrów Budowlanych przy Szkole Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie;
15) Państwowej Szkoły Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Technicznej we Lwowie (dawniej Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie);
16) Szkoły Mistrzów Budowlanych przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Bielsku.
17) Byłej Szkoły Majstrów Budowlanych Stowarzyszenia Młodych Chrześcian w Polsce (Polskiej Y. M. C. A.) w Łodzi;
18) Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie (dawniej Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie) — Wydział Drogowo-Wodny;
19) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Drogowo-Wodny;
20) Państwowej Szkoły Mierniczej i Drogowej w Kowlu — Wydział Drogowo-Wodny;
21) Państwowej Szkoły Drogowej w Warszawie (dawniej Wydział Drogowy Państwowej Szkoły Budownictwa w Warszawie);
22) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Drogowo-Wodny;
23) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Drogowych;
24) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Radomiu — Wydział Drogowo-Budowlany;
25) Byłej Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Sosnowcu — Wydział Drogowo-Budowlany ;
26) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Warszawie — Wydział Drogowo-Budowlany;
27) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem (dawniej Szkoły Średniej Technicznej Kolejowej Towarzystwa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu n. Bugiem) — Wydział Drogowo-Budowlany;
28) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — Wydział Drogowy i Wodny (dawniej Wydział Drogowy);
29) Prywatnej Męskiej Szkoły Drogowej Polskiej Macierzy Szkolnej w Baranowiczach (dawniej Szkoły Budowlano-Drogowej P. M. S.);
30) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Melioracyjny;
31) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Melioracyjny;
32) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Melioracyjny;
33) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem — były Wydział Melioracyjny;
34) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — były Wydział Melioracyjny;

III. szkół technicznych (farbiarskich) dla rzemiosła: chemicznego czyszczenia i farbowania tkanin i odzieży:

1) Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej w Łodzi (dawniej Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi) — Wydział farbiarsko-wykończalniczy;
2) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bielsku — Wydział farbiarski;

IV. szkół technicznych (garbarskich) dla rzemiosł: garbarstwa, białoskórnictwa oraz farbowania skórek futrzanych:

1) Średniej Szkoły Chemiczno-Garbarskiej Tow. Popierania Wiedzy Chemiczno - Garbarskiej w Radomiu;

V. instytutów i szkół sztuk plastycznych oraz szkół zdobniczych i przemysłu artystycznego dla rzemiosł: brązownictwa, mosiężnictwa, garncarstwa, introligatorstwa, jubilerstwa, złotnictwa, grawerstwa, kamieniarstwa, malarstwa, pozłotnictwa, rzeźbiarstwa, stolarstwa, sztukatorstwa, szmuklerstwa, przędzarstwa materii ze złota i srebra, tapicerstwa oraz tokarstwa:

1) Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie;
2) Wydziału Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego przy Państwowej Szkole Technicznej (dawniej przy Państwowej Szkole Przemysłowej) we Lwowie;
3) Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu;
4) Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie;

VI. szkół technicznych (drogowych i melioracyjnych) dla rzemiosła: brukarstwa:

1) Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie (dawniej Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie) — Wydział Drogowo-Wodny;
2) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Drogowo-Wodny;
3) Państwowej Szkoły Mierniczej i Drogowej w Kowlu — Wydział Drogowo-Wodny;
4) Państwowej Szkoły Drogowej w Warszawie (dawniej Wydział Drogowy Państw. Szkoły Budownictwa w Warszawie)
5) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Drogowo-Wodny;
6) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Techników Drogowych;
7) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Radomiu — Wydział Drogowo-Budowlany;
8) Byłej Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Sosnowcu — Wydział Drogowo-Budowlany;
9) Państwowej Średniej Szkoły Technicznej Kolejowej w Warszawie — Wydział Drogowo-Budowlany;
10) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem (dawniej Szkoły Średniej Technicznej Kolejowej Towarzystwa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu n. Bugiem) — Wydział Drogowo-Budowlany;
11) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — Wydział Drogowy i Wodny (dawniej Wydział Drogowy);
12) Prywatnej Męskiej Szkoły Drogowej Polskiej Macierzy Szkolnej w Baranowiczach (dawniej Szkoły Budowlano-Drogowej P. M. S.);
13) Państwowej Szkoły Budownictwa i Mierniczo-Melioracyjnej w Poznaniu — Wydział Melioracyjny;
14) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Melioracyjny;
15) Państwowej Szkoły Przemysłowej im. St. Staszica w Krakowie — Wydział Melioracyjny;
16) Średniej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Brześciu n. Bugiem — były Wydział Melioracyjny;
17) Szkoły Budownictwa Tow. Szkoły Budownictwa w Lublinie — były Wydział Melioracyjny.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązująca rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 grudnia 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych uważać należy za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1015) uzupełnione rozporządzeniem z dnia 30 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 519).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.

166.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 21 czerwca 1938 r.

o zmianie zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 września 1935 r., w sprawie ograniczenia czynności biurowo - administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym.

(Nr BP-11992/38).

Zmieniając częściowo postanowienia punktu 4) zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 września 1935 r., w sprawie ograniczenia czynności biurowo-administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 175) wprowadzam obowiązek składania oddzielnych rocznych sprawozdań z zakresu opieki

lekarskiej i dentystycznej w szkolnictwie średnim ogólnokształcącym i zawodowym z tym, że sprawozdania ze szkolnej opieki lekarskiej mają dotyczyć tylko działu I, II, III i IV „Książki sanitarnej szkolnej".

Równocześnie wprowadzam następujące zmiany w dziale I, III i IV „Książki sanitarnej szkolnej":

W dziale I — dokładny opis stanu sanitarnego pomieszczeń i urządzeń szkolnych należy podać tylko jednorazowo z chwilą założenia „Książki sanitarnej szkolnej", albo też w przypadku przeniesienia szkoły do nowego budynku. W następnych sprawozdaniach należy uwidocznić jedynie zasadnicze zmiany, jakie zaszły w stanie dotychczasowym, opisanym w poprzednich sprawozdaniach.

W dziale III — należy podawać jedynie roczny wykaz zasłabnięć na ważniejsze choroby zakaźne i pasożytnicze (bez podziału na miesiące oraz sposoby zwalczania tych chorób przez szkołę (odosobnienie uczniów, zamykanie klas lub całej szkoły, stosowanie szczepień ochronnych, kierowanie uczniów do poradni przeciwgruźliczych, sanatoriów, uzdrowisk, prewentoriów itd.).

W dziale IV — należy podawać zasadnicze fakty bez podziału na miesiące.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tym, że wprowadzone nim sprawozdanie należy sporządzić również za rok szkolny 1937/38.

Minister:
(—) **W. Świętosławski.**

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.

Nr O.P. I. 1/3/11. Katowice, dnia 6 lipca 1938 r.

W sprawie składania rocznych sprawozdań z zakresu opieki lekarskiej i dentystycznej.

Powyższe zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje się do wiadomości i stosowania.

Równocześnie wyjaśnia się, że zgodnie z postanowieniami cytowanego zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21. VI. 1938 r. ulega uchyleniu ust. a i b II— zarządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 31. XII. 1935 r. Nr O. P. I. 1/4, w sprawie ograniczenia czynności biurowo-administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym (Gaz. Urzęd. Wojew. Śl. Dz. Adm. Szk. nr 1, poz. 4 ex 1936).

Dla nadesłania sprawozdań z zakresu opieki lekarskiej i dentystycznej za rok szkolny 1937/38 ustala się dzień 30 września 1938 r.

Za Wojewodę:
(—) **M. Zawidzki,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

167.

Przedruk z Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr 6 z dnia 20 czerwca 1938 r., poz. 163.

POSTANOWIENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 31 maja 1938 r. (Nr II P-4291/38)

w sprawie regulaminu klasyfikowania i promowania uczniów publicznych szkół powszechnych.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 304) oraz art. 2, 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustalam regulamin klasyfikowania i promowania uczniów publicznych szkół powszechnych, ogłoszony jako załącznik do postanowienia niniejszego.

§ 2. Postanowienie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
W. Świętosławski.

Załącznik do postanowienia Min. W. R. i O. P. z dnia 31 maja 1938 r. (Nr II P-4291/38).

REGULAMIN
klasyfikowania i promowania uczniów publicznych szkół powszechnych.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Celem klasyfikowania (oceniania) uczniów szkół powszechnych jest stwierdzenie, czy i w jakim stopniu poszczególni uczniowie osiągają odpowiednie wyniki nauczania i wychowania.

Celem promowania jest stwierdzenie, że uczeń jest przygotowany do nauki w klasie następnej, a jeżeli jest uczniem klasy ostatniej, że pomyślnie ukończył ustalony dla danej szkoły kurs nauki.

§ 2. Klasyfikowanie i promowanie powinno być oparte na systematycznym badaniu postępów i wyników pracy ucznia oraz jego sprawowaniu, nie zaś na luźnych i nielicznych spostrzeżeniach. Możliwie dokładne poznanie każdego ucznia w myśl § 81 statutu publicznych szkół powszechnych jest koniecznym podłożem obiektywnej oceny wyników jego pracy.

§ 3. Ocenianie uczniów w ciągu roku szkolnego i ich promowanie powinno być tak dokonywane, by nie paczyło właściwego stosunku dziecka do szkoły, jej pracy nauczającej i wychowującej. W związku z tym należy unikać wszystkiego, co by wytwarzało przeświadczenie u dzieci i ich rodziców, że głównym celem pracy szkolnej jest uzyskanie odpowiedniej oceny.

Postanowienia szczegółowe.

I. Klasyfikowanie.

§ 4. Klasyfikowanie uczniów odbywa się w ostatnich dwóch tygodniach każdego okresu szkolnego. Przy ustalaniu ocen okresowych i rocznych należy zawsze brać pod uwagę wyniki pracy ucznia od początku roku szkolnego.

§ 5. Dla wyrażenia oceny sprawowania oraz wyników nauki ustala się czterostopniową skalę ocen: bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny.

§ 6. Przy końcu okresu szkolnego każdy nauczyciel w każdej klasie — z wyjątkiem klasy I — ustala oceny wyników osiągniętych przez poszczególnych uczniów w zakresie wszystkich przedmiotów, których uczy, przyjmując jako podstawę wymagania programu.

§ 7. Ze szczególną uwagą i ostrożnością należy postępować przy ustalaniu oceny wyników nauki w tych przypadkach, w których wyniki niedostateczne powodowałyby pozostawienie uczniów w tej samej klasie.

Przy ustalaniu ocen ze śpiewu i ćwiczeń cielesnych należy brać pod uwagę przede wszystkim usiłowania ucznia do zdobycia usprawnień odpowiadających jego możliwościom, a więc pilność ucznia i widoczny w pracy postęp.

§ 8. Oceny z poszczególnych przedmiotów wpisuje do księgi ocen nauczyciel danego przedmiotu, podając krótkie uzasadnienie przy każdej półrocznej i rocznej ocenie niedostatecznej.

§ 9. Gdy z powodu dłużej trwającej nieobecności ucznia w klasie lub innych ważnych przyczyn brak jest podstawy do wydania oceny, uczeń może być w ciągu roku szkolnego nieklasyfikowany z jednego, kilku lub wszystkich przedmiotów. Przyczynę nieklasyfikowania nauczyciel wpisuje do księgi ocen.

Uczniowi nieklasyfikowanemu należy umożliwić uzupełnienie materiału przerobionego podczas jego nieobecności w szkole, wyznaczając na to odpowiednią ilość czasu.

Dla zbadania wyników pracy ucznia nie może być stosowany jakikolwiek egzamin poza przypadkiem, przewidzianym w § 20 niniejszego regulaminu.

§ 10. Z końcem pierwszego półrocza oraz z końcem każdego następnego okresu nauczyciel ustala dla każdego z uczniów klasy I opinię swoją, dotyczącą sprawowania oraz postępów ucznia w nauce i wpisuje ją do księgi ocen. Uczniowie klasy I-ej nie otrzymują ocen okresowych i rocznych z poszczególnych przedmiotów.

§ 11. Ustalone przez nauczycieli oceny uczniów oraz opinie o uczniach kl. I nie mogą być zmieniane przez kierownika szkoły, ani przegłosowywane na posiedzeniach Rady Pedagogicznej.

Jednak w wyjątkowych przypadkach, gdy istnieje uzasadnione przeświadczenie, że nauczyciel niewłaściwie ocenił wyniki pracy ucznia, a ocena ta uniemożliwiłaby promowanie go, kierownik szkoły może zarządzić dokonanie ponownej oceny. W ponownym ocenianiu wyników pracy ucznia, które powinno się odbyć w warunkach najbardziej normalnych, biorą udział zasadniczo dwie osoby spośród grona nauczycielskiego, przy czym jedną z nich jest zawsze nauczyciel, który wydał ocenę. W razie różnicy zdań decyduje kierownik.

§ 12. Oprócz ocen z poszczególnych przedmiotów należy również ustalać okresowe oceny ze sprawowania.

Oceny te ustala na posiedzeniu okresowym na wniosek opiekuna klasowego Rada Pedagogiczna (ewentualnie w składzie niepełnym), o ile zaś w danej klasie uczy tylko jeden nauczyciel, ustala on tę ocenę razem z kierownikiem szkoły, lub — o ile jest nauczycielem kierującym — sam.

Ocenę ze sprawowania wpisuje do księgi ocen opiekun klasowy.

§ 13. W ciągu każdego okresu szkolnego należy organizować przynajmniej jedną konferencję rodzicielską celem poinformowania rodziców lub opieki domowej o wynikach pracy szkolnej ich dzieci. Ponadto należy rodziców zawiadamiać o ujemnych ocenach za okres II.

Wybór terminu, przeznaczonego na porozumienie się z rodzicami powinien być dokonywany przy uwzględnieniu zajęć rodziców i warunków miejscowych.

II. Promowanie.

§ 14. Promowania uczniów na podstawie klasyfikacji rocznej dokonywa na ostatnim posiedzeniu okresowym Rada Pedagogiczna, a gdzie jej nie ma, opiekun klasowy z kierownikiem względnie nauczyciel kierujący.

§ 15. Decyzja o promowaniu uczniów powinna być oparta na ugruntowanym przeświadczeniu o stopniu ogólnego rozwoju i zasobie wiadomości oraz sprawności uczniów.

§ 16. Wszyscy uczniowie klasy I przechodzą w zasadzie do klasy II, pozostawianie zatem ucznia w klasie I na drugi rok może nastąpić jedynie wtedy, gdy uczeń w żaden sposób nie mógłby sprostać wymaganiom programu klasy drugiej.

§ 17. Promocje do klasy III i następnych oraz stwierdzenie ukończenia szkoły otrzymuje zasadniczo uczeń, który ma oceny co najmniej dostateczne ze wszystkich obowiązkowych przedmiotów, objętych ustalonym na daną klasę programem nauczania.

Brak oceny rocznej z religii, spowodowany niemożnością zorganizowania nauki religii danego wyznania oraz brak oceny z ćwiczeń cielesnych, spowodowany uzasadnionym od nich zwolnieniem, nie może być przeszkodą w promowaniu ucznia.

§ 18. Wyjątkowo na skutek specjalnej, należycie uzasadnionej i wpisanej do księgi ocen uchwały Rady Pedagogicznej, bądź gdzie jej nie ma, decyzji opiekuna klasowego i kierownika względnie nauczyciela kierującego, może być promowany lub otrzymać świadectwo ukończenia szkoły uczeń mający jedną ocenę niedostateczną, o ile ocena niedostateczna nie jest wynikiem rozmyślnego i specjalnego lekceważenia przedmiotu, uczeń zaś nie wykazuje rażących braków w tym przedmiocie, a rozwój jego umysłowy i przygotowanie ogólne pozwalają przypuszczać, że brak ten nie odbije się ujemnie na całości jego wykształcenia ogólnego. Trzeba jednak baczyć, by promowanie z jedną oceną niedostateczną nie stało się regułą, lecz było środkiem, pozwalającym na indywidualne traktowanie uczniów.

§ 19. Uczniowie klas 2 lub 3 letnich w szkołach I lub II stopnia przechodzą w obrębie tych klas wszyscy bez wyjątku z pierwszego na drugi, względnie z drugiego na trzeci rok nauki po przeprowadzeniu jednak normalnej klasyfikacji rocznej, stwierdzającej pomyślny lub niepomyślny wynik nauki; przy ustalaniu wyniku obowiązują, jak i przy promowaniu, warunki podane w §§ 17 i 18.

Promowanie w dwuletniej klasie III szkoły I-go stopnia odbywa się na podstawie rocznej klasyfikacji w drugim roku nauczania; w przypadkach wątpliwych należy brać pod uwagę wyniki pracy w roku poprzednim. Zasada ta obowiązuje również przy przyznawaniu świadectw ukończenia szkoły stopnia I i II.

§ 20. W przypadkach dłużej trwającej, przynajmniej dwumiesięcznej nieobecności ucznia w klasie pod koniec roku szkolnego, spowodowanej chorobą lub wyjątkowymi warunkami rodzinnymi, uczeń może być poddany egzaminowi sprawdzającemu w celu ustalenia ostatecznych ocen rocznych z poszczególnych przedmiotów. Przy egzaminie sprawdzającym należy przede wszystkim brać pod uwagę ogólny rozwój umysłowy ucznia, dający zasadniczo podstawę do ewentualnego promowania go do klasy następnej względnie wydania mu świadectwa ukończenia szkoły.

Jakiekolwiek inne egzaminy z tytułu promowania uczniów są niedopuszczalne.

§ 21. Nieklasyfikowanym w końcu roku szkolnego może być uczeń, który co najmniej przez przeciąg dwóch miesięcy w końcu roku szkolnego nieprzerwanie był nieobecny w szkole, o ile zgodnie z § 20 nie był poddany egzaminowi sprawdzającemu.

Fakt nieklasyfikowania ucznia należy odnotować w księdze ocen, podając odpowiednie uzasadnienie.

Nieklasyfikowanie ucznia pociąga za sobą pozostawienie go w tej samej klasie na następny rok szkolny.

§ 22. Po zakończeniu pierwszego półrocza szkolnego oraz po zakończeniu roku szkolnego otrzymują uczniowie, z wyjątkiem uczniów kl. I, świadectwa szkolne.

§ 23. Uczniowie klasy I otrzymują w końcu roku szkolnego zaświadczenia stwierdzające, czy przechodzą do klasy II, czy też pozostają w klasie I na rok drugi.

168.

UCHWAŁA
Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 9 czerwca 1938 r.

w sprawie regulaminu dotycz. udzielania pożyczek dla uczestników powstań śląskich, inwalidów wojennych i osób zasłużonych.

Celem uregulowania sprawy udzielenia pożyczek z rachunku złożonego w oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego w Katowicach na podstawie uchwały Konwentu Seniorów z dnia 28. III. 1927 r. pod nazwą „Inwestycyjne Pożyczki Inwalidzkie" Śląska Rada Wojewódzka na posiedzeniu z dnia 9 czerwca 1938 r. uchwaliła następujący regulamin:

L. R. W. 8/h/1.

REGULAMIN
dotyczący udzielania pożyczek dla uczestników powstań śląskich, inwalidów wojennych i osób zasłużonych.

§ 1.

Z kwot, które zostały na rachunku bieżącym w Oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego w Katowicach w wysokości 250.000 zł. na podsta-

wie uchwały Konwentu Seniorów z dnia 28 marca 1927 r. z Cz. II. Dz. IX. § 16 poz. 1 prowizorycznego budżetu śląskiego na rok 1926/27, który to rachunek bieżący nosi nazwę „Inwestycyjne Pożyczki Inwalidzkie“, przyznaje pożyczki Śląska Rada Wojewódzka.

§ 2.

Z pożyczek z powyższego funduszu mogą korzystać:
1. uczestnicy powstań śląskich,
2. osoby zasłużone na polu narodowym, przebywające od lat 5-ciu na obszarze województwa śląskiego,
3. inwalidzi wojenni, przebywający od lat 5-ciu na obszarze województwa śląskiego,
4. wdowy, po wymienionych pod pkt. 1—3 osobach.

Nie mogą korzystać z pożyczek te osoby, których stan majątkowy i dochodowy według uznania Śląskiej Rady Wojewódzkiej nie daje podstawy do korzystania z tego kredytu.

§ 3.

Śląska Rada Wojewódzka udziela pożyczek na cele:
a) produkcyjne,
b) obrotowe,
c) poratowania zdrowia.

§ 4.

Pożyczki mogą być udzielane na okres 3 i 5 lat. Okres amortyzacyjny wynosi:
1. dla pożyczek do 300 zł. . . . . . . 3 lata
2. dla pożyczek ponad 300 zł. do 3.000 zł. 5 lat

z tym, że pierwszy rok jest wolny od spłaty kapitału pożyczki.

§ 5.

Oprocentowanie pożyczek.

1. Pożyczek do 300 zł. udziela się bezprocentowo.

2. Od pożyczek ponad 300 zł. do 3.000 zł. płacić będą pożyczkobiorcy 1% w stosunku rocznym od niespłaconego kapitału pożyczki z tym, że pierwszy rok jest wolny od obowiązku uiszczenia odsetek.

§ 6.

Zabezpieczenie pożyczek.

1. Pożyczki do 300 zł. winne być zabezpieczone w formie skryptu dłużnego, z ustanowieniem prawa zastawu na rencie, podpisanego przez pożyczkobiorcę i jego żonę, a u osób nie pobierających żadnej renty, w formie skryptu dłużnego, podpisanego przez pożyczkobiorcę i jego żonę,

2. pożyczki ponad 300 zł. do 3.000 zł. winne być zabezpieczone w formie skryptu dłużnego z poręką dwuch osób, które się wykażą własnością nieruchomości o łącznej wartości ponad 20.000 zł. z tym, że osoby korzystające z kredytu tego Funduszu nie mogą dawać poręki innym osobom ubiegającym się o pożyczkę z tego Funduszu, do czasu całkowitej spłaty pożyczki.

O ile nieruchomości ręczycieli są obciążone hipotekami, to tak obciążenie nieruchomości jak i zabezpieczenie pożyczki winno się mieścić w pierwszej połowie wartości obciążonych nieruchomości.

Ręczyciele winni odpowiadać za dług pożyczkobiorcy od chwili wypłaty pożyczki aż do jej całkowitej spłaty jako dłużnicy bezpośredni.

Własność nieruchomości jakoteż jej wartość może być zaświadczona przez odnośny urząd skarbowy.

Skrypt dłużny winien być podpisany przez pożyczkobiorcę i jego żonę w obecności tej władzy, która uskutecznia wypłatę pożyczki.

Śląska Rada Wojewódzka może w poszczególnych wypadkach przyznać pożyczkę pod innymi warunkami zabezpieczenia.

§ 7.

Podania o pożyczki zawierające:
1. kwotę pożyczki,
2. cel, na który pożyczka jest potrzebna,
3. wysokość renty, nazwiska, imiona i adresy ręczycieli, wartość poszczególnych nieruchomości i ich obciążenie należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego.

§ 8.

Urząd Wojewódzki Śląski przygotowuje wniosek do Śląskiej Rady Wojewódzkiej o przyznanie pożyczki, o ile podanie
1. odpowiada postanowieniom § 2-go niniejszego regulaminu,
2. zawiera zawiadomienie urzędu skarbowego o wartości nieruchomości i własności nieruchomości ręczycieli zgodnie z postanowieniami § 6 regulaminu.

Nie odpowiadające powyższym warunkom podania pozostawia Urząd Wojewódzki bez dalszego biegu.

§ 9.

Wypłata pożyczki następuje:
1. po stwierdzeniu, że zabezpieczenie pożyczki jest zgodne z postanowieniami niniejszego regulaminu,
2. po podpisaniu skryptu dłużnego przez pożyczkobiorcę, żonę pożyczkobiorcy i ręczycieli.

Pożyczkobiorca, jego żona i ręczyciele winni się wykazać dowodami osobistymi.

§ 10.

Kapitał pożyczki będzie spłacony w ratach miesięcznych równocześnie z należnymi odsetkami zgodnie z pkt. 2 § 5 regulaminu.

§ 11.

W razie zwłoki w zapłacie tak kapitału pożyczki jak i odsetek nie będą pobierane odsetki zwłoki.

W razie podpadnięcia przez pożyczkobiorcę w zwłokę z zapłatą tak rat kapitałowych jak i odsetkowych ponad 6 miesięcy zostanie bez uprzedniego wezwania ze strony wierzyciela do zapłaty

zaległości wdrożone postępowanie egzekucyjne celem ściągnięcia z pożyczkobiorcy zaległości. O ile ściągnięcie zaległości z pożyczkobiorcy jest niemożliwe, należy wdrożyć egzekucję do majątku ręczycieli i ściągnąć z nich niespłacony kapitał pożyczki z należnymi odsetkami.

§ 12.

Urząd Wojewódzki jest upoważniony do odraczania i rozkładania na raty zaległości z rat amortyzacyjnych (rat kapitałowych i rat odsetkowych) oraz do zawieszania w związku z tym postępowania egzekucyjnego na przeciąg jednego roku.

Odraczanie i rozkładanie na raty zaległości z rat amortyzacyjnych (rat kapitałowych i rat odsetkowych) ponad 1 rok należy do kompetencji Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

§ 13.

Śląska Rada Wojewódzka może umorzyć na wniosek Urzędu Wojewódzkiego po przeprowadzeniu dochodzeń kapitał pożyczki i zaległe odsetki od tej pożyczki

1. w przypadku śmierci pożyczkobiorcy i niemożności zwrotu pożyczki przez żonę i dzieci pożyczkobiorcy bez ruiny ich egzystencji,
2. w przypadku kiedy pożyczkobiorca popadł w niewypłacalność, a prowadzenie egzekucji przeciw niemu tak przez Skarb Śląski jak i ręczycieli sprowadziłoby ruinę jego egzystencji.

§ 14.

Warunki pożyczek, udzielanych i wypłacanych przed wejściem w życie niniejszego regulaminu, pozostają w mocy z tym, że okres amortyzacyjny pożyczek może być na prośbę pożyczkobiorców dostosowany do postanowień niniejszego regulaminu.

§ 15.

Wpłaty rat amortyzacyjnych przez pożyczkobiorców winny być uskuteczniane wprost na rachunek w Oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego w Katowicach na konto „Inwestycyjne Pożyczki Inwalidzkie“, a nie jak dotychczas za pośrednictwem magistratów względnie starostw.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

169.

OKÓLNIK Nr 25

z dnia 20 maja 1938 r. (II S-4323/38)

w sprawie egzaminu eksternów z kursu sześciu klas gimnazjum ośmioklasowego.

Uchylając okólnik Nr 1 z dnia 7 stycznia 1936 roku (II S-6331/35) w sprawie egzaminów eksternów w zakresie programu szkoły średniej ogólnokształcącej, przedłużam termin egzaminów z kursu sześciu klas gimnazjum ośmioklasowego do końca roku szkolnego 1938/39.

Egzaminy te mogą być przeprowadzone w miarę potrzeby kilka razy w roku. Do egzaminu należy dopuszczać wszystkich zgłaszających się — bez względu na to, ile razy i w jakich odstępach czasu przystępowali do tego egzaminu.

Podsekretarz Stanu:

(—) Jerzy Ferek Błeszyński.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

170.

OKÓLNIK Nr 29

z dnia 10 czerwca 1938 r. (II P-4317/38)

o wypełnianiu i wydawaniu świadectw i zaświadczeń szkolnych w publ. szkołach powszechnych.

W związku z wprowadzeniem w bieżącym roku szkolnym nowych wzorów świadectw i zaświadczeń szkolnych w publicznych szkołach powszechnych, Ministerstwo podaje wskazówki i wyjaśnienia dotyczące wypełniania i wydawania tych świadectw.

1. Świadectwa i zaświadczenia szkolne są odpisem z księgi szkolnej, nie mogą zatem zawierać żadnych uwag, których by w tej księdze nie było. Wszelkie wobec tego wymienione poniżej uwagi i decyzje na świadectwach i zaświadczeniach szkolnych muszą być uprzednio wpisane do właściwej księgi szkolnej.

2. Stopień organizacyjny szkoły, klasę i rok nauki w klasach 2 i 3-letnich oraz oceny należy wpisywać całymi wyrazami, nigdy skrótami lub cyframi. W rubrykach, które nie będą wypełnione, należy dać kreskę.

3. W świadectwach rocznych zamiast dotychczasowego „wyniku ogólnego“ należy wpisywać jedno z następujących orzeczeń:

a) w klasach jednorocznych:

1) przechodzi do klasy ....
2) pozostaje w klasie ..... na rok ......
3) ukończył szkołę powszechną stopnia trzeciego;

b) w kasach dwu- i trzyletnich:
   1) przechodzi do klasy ....
   2) przechodzi na drugi (trzeci) rok nauki w klasie ..... z wynikiem .... (pomyślnym lub niepomyślnym),
   3) pozostaje w klasie ....,
   4) ukończył szkołę powszechną stopnia ....

Na świadectwach uczniów klas 2 i 3 letnich należy po wyrazach „uczęszczał do klasy ......“ wymienić jeszcze rok nauki.

4. Oprócz świadectwa rocznego kierownik obowiązany jest na prośbę ucznia, który ukończył szkołę, wydać mu także i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Ministerstwo zwraca równocześnie uwagę, że uczeń (uczennica) mający zamiar kształcić się dalej w szkole średniej ogólnokształcącej lub zawodowej obowiązany jest przedstawić dyrekcji szkoły przy zgłoszeniu się świadectwo roczne, zawierające oceny z poszczególnych przedmiotów. W tym przypadku niewystarczające jest świadectwo ukończenia szkoły.

5. Uczniowie, którzy uczynili zadość obowiązkowi szkolnemu a nie mają warunków do otrzymania świadectwa ukończenia szkoły, opuszczając szkołę otrzymują świadectwo szkolne z uwagą: „wypełnił obowiązek szkolny — uczęszczał do szkoły przez lat ......“.

6. Uczniowie, którzy opuszczają szkołę w ciągu roku szkolnego, otrzymują na życzenie zaświadczenia szkolne z ocenami ustalonymi w terminie opuszczenia przez nich szkoły — o ile są podstawy do wydania tych ocen — z uwagą: „odchodzi dnia.................. z powodu...............................“ przy czym należy podać powód odejścia ze szkoły.

7. Świadectwa i zaświadczenia pisze opiekun klasowy ciemnym atramentem, czytelnie i starannie bez jakichkolwiek poprawek, wywabiań czy wycierań.

8. Przy sprawdzeniu i podpisaniu świadectw i zaświadczeń szkolnych przez opiekuna klasowego i kierownika względnie nauczyciela kierującego, należy zgodnie z obowiązującymi przepisami odcisnąć na nich pieczęć urzędową publicznej szkoły powszechnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr M. Pollak.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

171.

OKÓLNIK Nr 30
z dnia 21 czerwca 1938 r. (II W-4869/38)
w sprawie organizacji zajęć popołudniowych w zakresie wychowania fizycznego.

Ministerstwo W. R. i O. P. stwierdziło w bieżącym roku szkolnym dość dużą dowolność w organizowaniu popołudniowych zajęć młodzieży w zakresie wychowania fizycznego.

Celem uniknięcia tego rodzaju faktów w roku szkolnym 1938/39 Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

a) młodzież klas gimnazjalnych i licealnych nie może być pod żadnym pozorem łączona na zajęciach popołudniowych (gry i zabawy, przysposobienie sportowe) w jednolite grupy, a to ze względu na różny program i wielką rozpiętość wieku;

b) w IV klasach gimnazjów męskich jedna godzina gier i zabaw pozostawiona jest do dyspozycji komendanta hufca szkolnego p. w., druga zaś godzina pozostaje do dyspozycji nauczyciela ćwiczeń cielesnych jako godzina gier i zabaw na każdy oddział klasy IV (Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. Nr 19, z dnia 8 kwietnia r. b. Nr II S-3231/38. Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 4, poz. 97 z 1938 r.);

c) organizowanie zespołów 90-osobowych na zajęciach popołudniowych w. f. nie może być regułą; zespół 90 - osobowy jest jedynie dopuszczalny, jeżeli istnieją warunki racjonalnego zorganizowania tak licznej grupy (sale, boiska, pływalnie, sprzęt). Niemożliwością jest np. zorganizowanie pracy zespołu 90-osobowego na sali o wymiarach 100 m² lub pływalni 50 m², albo przy zaopatrzeniu szkoły w sprzęt na 30 osób;

d) młodzież dojeżdżająca, która ze względu na odległość nie bierze udziału w zajęciach popołudniowych, może być organizowana w zespoły odbywające ćwiczenia bezpośrednio po lekcjach, byleby nie w takim dniu, w którym już odbywały się ćwiczenia cielesne. Zespoły młodzieży dojeżdżającej powinny być jednak organizowane również z uwzględnieniem wyżej przytoczonych zasad.

Przy organizacji roku szkolnego 1938/39 uwzględnią Kuratoria (Wydział O. P. Śl. Urz. Woj.) powyższe wskazania, co przyczyni się niezawodnie do racjonalniejszego organizowania wychowania fizycznego młodzieży.

Dyrektor Departamentu
(—) Dr M. Pollak.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr O.P. I-51/2.

Dyrekcjom szkół średnich ogólnokształcących, zawodowych i zakładów kształcenia nauczycieli
w województwie śląskim

w sprawie organizacji zajęć popołudniowych w zakresie wychowania fizycznego

do wiadomości i ścisłego przestrzegania z tym, że okólnik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświe-

cenia Publicznego Nr 19 z dnia 8. IV. 1938 r. Nr II S-3231/38 o organizacji roku szkolnego 1938/39 w szkolnictwie średnim ogólnokształcącym i zakładach kształcenia nauczycieli wymieniony w p. b) okólnika Ministerstwa został ogłoszony w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego — Dział Administracji Szkolnej Nr 5, poz. 111 z dnia 30. V. 1938 r.

Za Wojewodę:
(—) **M. Zawidzki**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

172.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Nr II S — 4757/38.
Warszawa, dnia 1 czerwca 1938 r.

W sprawie nadawania szkołom nazw „im. Marszałka Józefa Piłsudskiego".

Nawiązując do przepisów §§ 3 i 5 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Nr II S — 2483/38) o nazwach szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 4, poz. 87), zastrzegam sobie uzgadnianie z Naczelnym Komitetem uczczenia pamięci Marszałka J. Piłsudskiego oraz decyzję w sprawie ustalania (zatwierdzania) nazwy tych szkół państwowych i niepaństwowych, wymienionych rodzajowo w § 1 przytoczonego zarządzenia, które ubiegają się o zaszczytny patronat Marszałka Józefa Piłsudskiego.

W takich przypadkach należy zbadać, czy szkoła posiada warunki, przewidziane w § 3 przytoczonego zarządzenia i nadesłać sprawozdanie oraz wniosek.

Podsekretarz Stanu:
(—) Jerzy Ferek Błeszyński

173.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.
Nr O. P. I-41/38. Katowice, dnia 20 lipca 1938 r.

o współdziałaniu z akcją obrączkowania ptaków.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego przypomina komunikat Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o współdziałaniu ze Stacją Badania Wędrówek Ptaków przy Państwowym Muzeum Zoologicznym w akcji obrączkowania ptaków.

Komunikat ten został ogłoszony w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego — Dział Administracji Szkolnej 1937 r. Nr 8, poz. 239.

Za Wojewodę:
(—) **Dr Noszczyński,**
Referendarz.

174.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr O.P. III-131/I/20. Katowice, dnia 15 lipca 1938 r.

o utworzeniu publicznej szkoły powszechnej I. stopnia na Jurzykowie pod Małym Stożkiem.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że pismem z dnia 15 lipca 1938 r., Nr O. P. III-131/I/20 Pan Wojewoda Śląski otworzył na zasadzie art. 3 i 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 143) i uchwały Rady Szkolnej Miejscowej w Wiśle, powziętej w dniu 27 maja 1938 r. z dniem 1 września 1938 r. na osiedlu Jurzykowie pod Małym Stożkiem publiczną szkołę powszechną I. stopnia.

Równocześnie zatwierdził rejon szkolny ustalony przez Radę Szkolną Miejscową w Wiśle.

Za Wojewodę:
(—) **Paweł Pszczółka,**
p. o. Kierownika Oddziału
Wizytator szkół.

175.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr O.P. III-131/I/13. Katowice, dnia 15 lipca 1938 r.

o likwidacji Publicznej Szkoły Powszechnej II. stopnia w Międzyświeciu.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że pismem z dnia 15. VII. 1938 r., Nr O.P. III-131/I/13, Pan Wojewoda Śląski, zgodnie z planem sieci szkolnej, ustalonym po myśli art. 3 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 143) i uchwałą Przełożeństwa Miasta Skoczowa z dnia 20 kwietnia 1938 r. oraz Rady Szkolnej Miejscowej w Międzyświeciu z dnia 20. IV. 1938 r., zniósł z dniem 1 września 1938 r. publiczną szkołę powszechną II. stopnia w Międzyświeciu, jako samodzielną jednostkę szkolną i równocześnie przekazał dzieci do szkół powszechnych w Skoczowie.

Za Wojewodę:
(—) **Paweł Pszczółka,**
p. o. Kierownika Oddziału
Wizytator szkół.

176.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr O. P. V.-211/2.b. Katowice, dn. 15 lipca 1938 r.

KOMUNIKAT

o zmianie nazw szkół.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że Naczelny Komitet Uczczenia Pamięci Marszałka Józefa Piłsuds-

kiego wyraził zgodę na nadanie Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego następującym szkołom:

1) Miejskiemu Koedukacyjnemu Liceum Handlowemu w Chorzowie,

2) Miejskiemu Koedukacyjnemu Gimnazjum Kupieckiemu w Chorzowie,

3) Dokształcającej Szkole Kupieckiej Zawodowej Nr II w Chorzowie.

W związku z powyższym wymienione nazwy tych szkół otrzymują następujące brzmienie:

1) Miejskie Koedukacyjne Liceum Handlowe Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego w Chorzowie.

2) Miejskie Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego w Chorzowie.

3) Dokształcająca Szkoła Kupiecka Zawodowa Nr II Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego w Chorzowie.

Za Wojewodę:
(—) **Pszczółka Paweł,**
wizytator szkół
p. o. Kierownika Oddziału.

177.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.

Nr O.P. III-133/12. Katowice, dn. 13 lipca 1938 r.

KOMUNIKAT

w sprawie zezwolenia na zwiedzanie szkół powszechnych i specjalnych.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że pismem z dnia 11 czerwca 1938 r. Nr II-P-5025/38 Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zezwoliło p. Marii Grzegorzewskiej, dyrektorce Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej w Warszawie na swobodny wstęp do wszystkich publicznych szkół powszechnych i specjalnych w roku szkolnym 1938/39, pod warunkiem nie naruszenia normalnego biegu zajęć szkolnych. Zezwolenie udziela się celem umożliwienia p. Grzegorzewskiej zebrania bliższych danych, dotyczących pracy nauczyciela szkoły powszechnych na tle różnorodnych środowisk, warunków pracy, stopnia szkoły, postawy nauczyciela wobec pracy, stopnia zrozumienia roli i zadań szkoły w środowisku wychowawczym.

Za Wojewodę:
(—) **Paweł Pszczółka,**
p. o. Kierownika Oddziału
Wizytator szkół.

178.

KOMUNIKAT

o zmianach w składzie osobowym Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej dla nauczycieli przy Urzędzie Wojewódzkim Śląskim w Katowicach.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego postanowieniem z dnia 31 maja 1938 r. Nr BP-7835/38 powołał **p. Mgr Edwarda Gruszkę,** referendarza, p. o. wizytatora szkół w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim na stanowisko Przewodniczącego oraz **p. Władysława Igielskiego,** wizytatora szkół w tymże Urzędzie na stanowisko zastępcy Przewodniczącego Okręgowej Komisji Dyscyplinarnej dla nauczycieli przy Urzędzie Wojewódzkim Śląskim.

Za Wojewodę:
(—) **M. Zawidzki,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

179.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza

KONKURS

na stanowiska:

Nr OP. 93-D/3.

kierownika Publ. Szkoły Powsz. nr 2 **w Dąbrówce Małej,** w powiecie katowickim.

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III stopnia organizacyjnego.

Nr OP. II. 93-D/4.

kierowniczkę Publ. Szkoły Powsz. Żeńskiej nr 1 **w Dąbrówce Małej** w pow. katowickim.

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III stopnia organizacyjnego.

Nr OP. II 93-K/13.

kierownika Publ. Szkoły Powsz. nr 4 **w Kochłowicach,** w powiecie katowickim.

Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III stopnia organizacyjnego.

Nr O. P. II-93/K-14.

kierownika Publ. Szkoły Powsz. stopnia III nr 6 w **Katowicach.**

Podania, należycie poparte dokumentami, należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Katowicach w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Nr OP. II 93/P.

kierowniczki Publ. Szkoły Powsz. Żeńskiej III stopnia w **Piotrowicach,** w pow. pszczyńskim.

Ogłoszony w Gazecie Urzęd. Nr 6 z dnia 26 czerwca 1937 r. **konkurs na stanowisko kierownika** Publ. Szkoły Powszechn. Żeńskiej III. stopnia **w Piotrowicach unieważnia się.**

Nr OP. II 93/S.
kierownika Publ. Szkoły Powsz. II stopnia nr 1 **w Suszcu,** w pow. pszczyńskim.

Nr O. P. II-93/B/7.
kierownika publicznej szkoły powsz. I stopnia w **Bziu Zameckim** w powiecie pszczyńskim.

Podania, należycie poparte dokumentami, należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkoln. w Pszczynie w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Nr OP. II 93/L/4.
kierowniczki Żeńskiej Publ. Szkoły Powsz. nr 4 **w Lipinach Śl.** w pow. świętochłowickim.

Za kierownictwo wspomnianej szkoły przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III stopnia.

Podania, należycie poparte dokumentami, należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Chorzowie w terminie 8 tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędow. Wojew. Śląskiego.

Nr OP. II-98/M/1.
kierownika Publ. Szkoły Powsz. stopnia I w **Marklowicach Górnych,** w powiecie rybnickim. Mieszkanie służbowe.

Nr O. P. II-93 Z/4.
kierownika Publicznej Szkoły Powszechnej III stopnia w **Zamysłowie,** w pow. rybnickim (mieszkanie służbowe w budynku szkolnym).

Nr O. P. II-93- Z/3.
kierownika Publ. Szkoły Powsz. II. stopnia w **Zwonowicach,** w powiecie rybnickim (mieszkanie służbowe w budynku szkolnym).

Nr O. P. II. 98/C-4.
kierownika Publ. Szkoły Powsz. III stopnia w **Chwałowicach.** w powiecie rybnickim (mieszkanie służbowe).

Nr O. P. II-93 G/1.
kierownika Publicznej Szkoły Powsz. I stopnia nr 2 w **Gołkowicach,** w powiecie rybnickim (mieszkanie służbowe w budynku szkolnym).

Nr O. P. II. 93 R/5.
kierownika Publicznej Szkoły Powsz. III stopnia nr 4 w **Rydułtowach,** w pow. rybnickim (mieszkanie służbowe w budynku szkolnym).

Podania, należycie poparte dokumentami, należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Rybniku w terminie 8-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Wojew. Śląskiego.

Za Wojewodę:
(—) M. Zawidzki,
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

180.

RUCH SŁUŻBOWY
w szkołach w województwie śląskim za miesiąc maj 1938 r.

Mianowania:

Wojewoda Śląski mianował:

w szkolnictwie powszechnym:

1. Augustynowicza Michała kierownikiem Publ. Szkoły Powsz. nr 2 w Dąbrówce Wielkiej z dniem 1. V. 1938 r.
2. Ludygę Szczepana kierownikiem Publiczn. Szkoły Powszechnej nr 2 w Piekarach Śląskich z dniem 1. V. 1938 r.
3. Mieszczaka Stanisława kierownikiem Publicznej Szkoły Powsz. nr 3 w Brzezinach Śląskich z dniem 1. V. 1938 r.
4. Mosznera Gabriela kierownikiem Publ. Szkoły Powsz. nr 21 w Chorzowie z dniem 1. V. 1938 r.
5. Pająka Augustyna, kierownikiem Publiczn. Szkoły Powszechnej nr 3 w Brzozowicach-Kamieniu z dniem 1. V. 1938 r.
6. Rybickiego Adama kierownikiem Publ. Szkoły Powsz. nr 2 w Chorzowie z dniem 1. V. 1938 r.
7. Siega Euzebiusza kierownikiem Publ. Szkoły Powsz. nr 7 w Chorzowie z dniem 1. V. 1938 roku.

Wojewoda Śląski przeniósł na własną prośbę:

w szkolnictwie powszechnym:

1. Nimptscha Karola ze stanowiska kierownika Publ. Szkoły Powsz. w Książenicach, pow. rybnickiego, na stanowisko nauczyciela Publ. Szkoły Powsz. w Bełku pow. rybnickiego z dniem 1. V. 1938 r.
2. Sawicką Irenę, nauczycielkę Państwowej Szkoły Przysposobienia Gospodyń Wiejskich w Malinowie, pow. działdowskiego, z Okręgu Szkolnego Warszawskiego do Publ. Szkoły Powszechnej w Górkach Wielkich pow. cieszyńskiego, z dniem 16. V. 1938 r.

Zwolnienia:

Wojewoda Śląski przeniósł w stan spoczynku:

w szkolnictwie powszechnym:

1. Martina Romana, nauczyciela Publ. Szkoły Powsz. nr 28 w Katowicach z dniem 31. V. 1938 r.

Dobrowolnie wystąpiła ze służby nauczycielskiej:

w szkolnictwie powszechnym:

1. Szarska Wanda, nauczycielka Publ. Szk. Powsz. nr 17 w Chorzowie z dniem 31. V. 1938 r.

Zmarli:

a) w szkolnictwie powszechnym:

1. Lipiński Stanisław, nauczyciel Publ. Szkoły Powsz. w Żwakowie w dniu 19. V. 1938 roku;

b) w szkolnictwie zawodowym:

1. Guzy Antoni, nauczyciel Państw. Gimnazjum Handlowego w Cieszynie w dniu 10. V. 1938 r.

Sprostowanie:

W zestawieniu ruchu służbowego za miesiąc kwiecień br. podano nominację **Ks. Daniela Stanisława** do Państw. Gimnazjum w Mysłowicach, **zamiast do Państw. Seminarium Ochroniarskiego w Mysłowicach.**

RUCH SŁUŻBOWY
w szkołach w województwie śląskim za miesiąc czerwiec 1938 r.

Mianowania:

Wojewoda Śląski mianował:

w szkolnictwie powszechnym:

1. Baranowskiego Mariana, kierownika Publ. Szkoły Powszechnej (Specjalnej) nr 6 w Lipinach Śl. z dniem 1. VI. 1938 r.
2. Czyża Alojzego, kierownikiem Publ. Szkoły Powszechnej w Bronowie z dniem 1. VI. 1938 r.
3. Kierę Jana, kierownikiem Publ. Szkoły Powszechnej nr 4 w Radlinie z dniem 1. VI. 1938 r.
4. Miśkiewicza Franciszka, kierownika Publicznej Szkoły Powszechnej nr 4 w Świętochłowicach z dniem 1. VI. 1938 r.
5. Ogorzałego Stanisława, kierownikiem Publ. Szkoły Powszechnej nr 1 w Wełnowcu z dniem 1. VI. 1938 r.
6. Rzeźniczka Antoniego, kierownikiem Publicznej Szkoły Powszechnej nr 1 w Lipinach Śl. z dniem 1. VI. 1938 r.
7. Szlachtę Alojzego, kierownikiem Publicznej Szkoły Powszechnej nr 1 w Chropaczowie z dniem 1. VI. 1938 r.
8. Taraskę Ferdynanda, kierownikiem Publ. Szkoły Powszechnej nr 5 w Nowym Bytomiu z dniem 1. VI. 1938 r.

Przeniesienia:

Minister W. R. i O. P. przeniósł z urzędu w związku z reorganizacją szkolnictwa

1. Dr Beneschа Rudolfa, profesora Państw. Gimnazjum z jęz. wykł. niem. w Bielsku na stanowisko profesora do Publicznej Szkoły Powszechnej dla mniejsz. jęz. niem. w Bielsku, z dniem 30. VI. 1938 r.
2. Bolchowera Józefa, profesora Państw. Gimnazjum w Katowicach, na stanowisko profesora do Publ. Szkoły Powszechnej Żydowskiej w Chorzowie z dniem 30. VI. 1938 r.
3. Josta Ernesta, profesora Państw. Gimnazjum w Katowicach, na stanowisko profesora do Publicznej Szkoły Powszechnej dla mniejsz. jęz. niem. w Katowicach z dniem 30. VI. 1938 r.
4. Pola Leona, nauczyciela Państw. Gimnazjum w Katowicach na stanowisko nauczyciela do Publ. Szkoły Powszechnej w Katowicach z dniem 30. VI. 1938 r.,
5. Różyckiego Eugeniusza, naucz. Państw. Gimnazjum w Mikołowie na stanowisko nauczyciela, do Publ. Szkoły Powszechnej Mikołowie z dniem 30. VI. 1938 r.
6. Dr Tannera Mikołaja, profesora Państw. Gimnazjum z jęz. wykł. niem. w Bielsku na stanowisko profesora do Publ. Szkoły Powsz. dla mniejszości jęz. niem. w Chorzowie z dniem 30. VI. 1938 r.
7. Tomechnę Antoniego, nauczyciela Państw. Gimnazjum w Katowicach na stanowisko nauczyciela do Publicznej Szkoły Powszechnej w Katowicach z dniem 30. VI. 1938 r.
8. Dr Türka Filipa, profesora Gimnazjum nr 861 w Bielsku na stanowisko profesora do Publ. Szk. Powsz. Żydowskiej w Katowicach z dniem 30. VI. 1938 r.
9. Wojnara Jana, nauczyciela Państw. Gimnazjum nr 864 w Cieszynie na stanowisko nauczyciela do Publ. Szkoły Powszechnej w Cieszynie z dniem 30. VI. 1938 r.
10. Zająca Józefa, profesora Państw. Gimnazjum w Lublińcu na stanowisko profesora do publicznej Szkoły Powszechnej w Lublińcu z dniem 30. VI. 1938 r.

Zwolnienia:

Minister W. R. i O. P. wydalił ze służby:

1. Kuligę Wojciecha, nauczyciela Publicznej Szkoły Powszechnnej nr 4 w Katowicach z dniem 10. VI. 1938 r.

Dobrowolnie wystąpił ze służby nauczycielskiej:

1. Brożek Ludwik, nauczyciel Publ. Szkoły Powszechnej nr 1 w Cieszynie z dniem 30. VI. 1938 r.

Zmarli:

Lesiecki Rudolf, profesor Państw. Gimnazjum nr 861 w Bielsku w dniu 13. VI. 1938 r.

181.

KOMUNIKAT
o konkursie na podręcznik dla szkół zawodowych w zakresie włókiennictwa.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi ogłasza konkurs na napisanie podręcznika dla szkół zawodowych typu licealnego na temat „Materiałoznawstwo włókiennicze".

W związku tym Izba Przemysłowo-Handlowa ustanowiła nagrody za 3 uznane za najlepsze i nadające się do użytku w szkołach zawodowych prace na wyżej wymieniony temat.

Jury konkursowe stanowić będzie Komisja Szkolnictwa Zawodowego Izby, która zastrzega sobie prawo zasięgania w każdym wypadku opinii wybitnych fachowców.

Nagrody zostały ustalone w następujących kwotach:

I — 2.500 zł, II — 1.000 zł, III — 500 zł.

Zgłoszony podręcznik szkolny oceniać się będzie pod względem treści i formy, biorąc pod uwagę następujące warunki:

a) czy jest dostosowany do poziomu umysłowego młodzieży, do obowiązującego programu i czy we właściwy sposób realizuje jego zasady,

b) czy stoi na poziomie wiedzy współczesnej,

c) czy odpowiada wymaganiom dydaktycznym, a w szczególności czy zawiera odpowiednie wyjaśnienie, wywody, reguły, rysunki, ćwiczenia utrwalające podane wiadomości oraz czy posiada zagadnienia zmuszające uczącego się do stosowania nabytych wiadomości samodzielnie.

Jury konkursowe w wypadku szczególnym, gdy ani jedna ze zgłoszonych prac nie będzie odpowiadać warunkom konkursu oraz nie będzie uznana za zasługującą na wyróżnienie, może nie przyznać żadnej z wyżej wymienionych nagród.

Autor zgłaszający udział w konkursie powinien wnieść podanie do Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi.

Do podania należy dołączyć:

a) przy zgłaszaniu książki w maszynopisie — 4 egzemplarze maszynopisu tej książki,

b) przy zgłaszaniu książki w rękopisie — przynajmniej 2 egzemplarze w rękopisie.

Jury może zażądać od autora dostarczenia załączników lub też rysunków i próbek potrzebnych do przeprowadzenia oceny.

Nazwisko autora ma pozostać nieujawnione członkom Jury i recenzentom i w tym celu autor winien pracę swoją zaopatrzyć godłem. Jury może zażądać poprawienia przedłożonego podręcznika i ponownego przedstawienia go do oceny. W takim wypadku jury powinno podać równocześnie wykaz wymaganych zmian. Obrady jury nad zakwalifikowaniem zgłoszonych prac konkursowych będą się odbywać na podstawie regulaminu Komisji Szkolnictwa Zawodowego Izby przy zachowaniu ich ścisłej tajności.

Zgłoszenie udziału w konkursie oraz prace konkursowe przyjmuje w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1. V. 1939 r. Biuro Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi (Al. Kościuszki 4), gdzie jednocześnie udziela się wszelkich informacji w omawianej sprawie. (Nr III PU-2943/38).

182.

KOMUNIKAT

Fundacji Wieczystej im. H. J. Chankowskiego o książkach dla szkół zawodowych.

Fundacja Wieczysta im. H. J. Chankowskiego w związku z celami i zadaniem swoim, zmierzającym w założeniu do krzewienia wiedzy handlowej i przyczyniania się w miarę posiadanych środków do rozwoju szkolnictwa zawodowego, podejmuje się działalności wydawniczej w pierwszym rzędzie w zakresie podręczników szkolnych dla szkół handlowych, a następnie książek pomocniczych w tym dziale.

Fundacja Wieczysta H. J. Chankowskiego gotowa jest przystąpić do wydania przede wszystkim tych podręczników, których szkoły handlowe najpilniej wymagają, a mianowicie:

a) Towaroznawstwa — dla wszystkich szczebli nauczania,
Księgowości — dla wszystkich szczebli naucz.,
Organizacji i techniki handlu — dla I i II kl. lic. handl. oraz szkoły przysp. I. st.,
Techniki reklamy — dla III kl. gimn. kup., II kl. lic. handl. oraz szkoły przysp. I st.,
Arytmetyki handlowej — dla I i II kl. lic. handl. oraz szkoły przysp. I st.,
Geografii gospodarczej — dla II kl. gimn. kup., I kl. lic. handl.

b) Podręczników z zakresu: Prawoznawstwa, Współczesnych zagadnień gospodarczych, Nauki o Polsce Współczesnej, Stenografii i Pisania na maszynach dla tych klas, w których wyżej wymienione przedmioty są obowiązkowe.

Zainteresowani autorowie zechcą łaskawie zgłaszać swe prace Komisji Wydawniczej Fundacji Wieczystej im. H. J. Chankowskiego przy ul. Królewskiej 35 w Warszawie.

Komisja Wydawnicza Fundacji Wieczystej im. H. J. Chankowskiego prosi jednocześnie pp. autorów przy składaniu swych prac o zwrócenie bacznej uwagi na rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 kwietnia 1936 r. i zarządzenie z tegoż dnia (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 2, poz. 32 i 38 oraz na instrukcję, ogłoszoną w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 7, poz. 220 z dnia 5 lipca 1937 r. (Nr III PU-2765/38).

183.

Komunikat o czasopiśmie „Drogi Polski".

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę na czasopismo „Drogi Polski", wydawane przez Towarzystwo Pracy Społeczno-Gospodarczej (Warszawa, ul. Moniuszki 8 m. 1), które nadaje się do bibliotek liceów handlowych. (Nr III PU-2915/38).

184.

KOMUNIKAT

o miesięczniku technicznym „Mechanik".

Ministerstwo W. R. i O. P. zwracając uwagę na ukazanie się pierwszego numeru fachowo i bogato ilustrowanego miesięcznika technicznego „Mechanik", wydawanego nakładem Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich (Warsza-

wa), Al. Jerozolimska 8 m. 13), zaleca czasopismo to jako pomoc naukową do użytku w szkołach zawodowych grupy metalowej.

„Mechanik“ obejmuje wszystkie dziedziny, na których opiera swą działalność rzemiosło i przemysł metalowy, w szczególności: mechanikę stosowaną, gospodarkę cieplną, materiałoznawstwo— zwłaszcza metaloznawstwo, maszynoznawstwo, metalurgię, odlewnictwo, obróbkę plastyczną metali, spawanie, obróbkę termiczną ulepszającą, obróbkę skrawającą i pomiary warsztatowe, kalkulację rzemieślniczą i warsztatową, zagadnienia ruchu fabrycznego i bezpieczeństwa pracy. Zadania czasopisma są następujące: kształcenie i dokształcenie fachowe w zakresie, określonym programem działalności czasopisma, dostarczanie materiałów pomocniczych dla wykładających przedmioty fachowe w szkołach zawodowych i na kursach rzemieślniczych, zaznajamianie czytelników z ważniejszymi przejawami życia gospodarczego Polski, podnoszenie etyki i kultury zawodowej, krzewienie zamiłowania do czytelnictwa.

Dzięki powyższemu programowi i zadaniom swoim czasopismo „Mechanik“ może w wielu wypadkach, przy braku odpowiednich podręczników, zastąpić książkę szkolną. (Nr III PU-3123/38).

185.

Komunikat o broszurze pt. „Rola Centralnego Okręgu Przemysłowego“.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę szkół na broszurę p. Janusza Rakowskiego „Rola Centralnego Okręgu Przemysłowego“, która ukazała się nakładem tygodnika „Polska Gospodarcza“, Warszawa (ul. Elektoralna 2), r. 1938. Cena dla szkół 60 gr. (Nr III PU-2426/38).

186.

KOMUNIKAT

o wydawnictwie pt. „Wycieczki Szkolne“.

Ministerstwo W. R. i O. P. ze względu na informacje o trasach wycieczkowych oraz kosztorysy zawarte w broszurze pt. „Wycieczki szkolne“ (Polskie Biuro Podróży „Orbis“, Warszawa— 1938), zwraca uwagę na tę publikację kierownictwom i nauczycielom szkół ogólnokształcących wszystkich typów. (Nr II Pr-4195/38).

187.

Komunikat o aparacie filmowym dla szkół.

W związku z zarządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 czerwca 1937 r. (Nr Szt-2544/37) w sprawie oceny typów aparatów filmowych dla szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 8, poz. 232), tudzież w związku z okólnikami Nr 104 z dnia 9 grudnia 1937 r. (II S-9783/37) i Nr 105 z dnia 9 grudnia 1937 r. (Szt-4653/37) w sprawie aparatów filmowych dla szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 14, poz. 429 i poz. 430), Ministerstwo W. R. i O. P. zawiadamia, że uznaje za dozwolony do użytku zbiorowego w szkołach jako pomoc naukową typ aparatu filmowego systemu Philips-Bell & Howell — model firmy „Philips““ 138 F., ustalając zarazem cenę maksymalną zarówno aparatu, jakoteż części wymiennych i dodatkowych, łącznie z dostawą do szkół.

1. Aparat filmowy dźwiękowy 16 mm. systemu Philips-Bell & Howell, model firmy „Philips“ 138 F. (Polskie Zakłady Philips, Spółka Akcyjna, Warszawa, ul. Karolkowa 36/44) zł. 1.851,50.

Uwagi: Aparat powyższy dostosowany jest do prądu zmiennego lub stałego w granicach od 100 do 125 V. Napięcia wyższe wymagają transformatora dla prądu zmiennego wzgl. opornicy i przetwornicy lub wibratora dla prądu stałego. Transformatorów do prądów zmiennych aż do 220 V dostarcza firma Philips. W urządzenia do wyższych napięć dla prądu stałego szkoła winna zaopatrzyć się sama.

2. Części wymienne i dodatkowe:

	zł.
a) Lampa projekcyjna 750 W typ 61534 .	61,60
b) Lampa naświetlająca 7250 N	4,95
c) Pilot — lampa 7248 M	1,93
d) Lampa do oświetlania tablicy rozdzielczej typ 6910	1,10
e) Fotokomórka 3534	64,90
f) Lampa wzmacniająca 6 J 7	9,08
„ „ 6 C 5	8,42
„ „ 6 F 6	10,95
„ „ 5 Z 4	10,84
g) Lustro odwracające (metalowe) . . .	47.30
h) Obiektyw f = cm; f: d = 2,5	82,50
„ f = 7,5 cm; f: d = 2,9 . . .	71,50
„ f = 2,5 cm; f: d = 2,46 . .	49,50
i) Transformator sieciowy	132,00

(Nr Szt-1485/38).

188.

KOMUNIKAT O WYDAWNICTWACH.

Ministerstwo W. R. i O. P. zatwierdziło do użytku szkolnego następujące książki i pomoce szkolne dla szkół powszechnych, średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli.

I. Podreczniki szkolne:

Dewitzowa W., Kern R., Żółtkowska G. Wir lernen deutsch, II Bändchen (opracowanie ruskie). Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów. 1934 — do nauki języka niemieckiego na I klasę gimnazjum z ruskim językiem nauczania. (Nr II-Pr-14956/37).

Golias M. i Smereka J. Res Publica Romana (Pidrucznik dla IV kl.). Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów. 1936 — do nauki języka łacińskiego na IV klasę gimnazjum z ruskim językiem nauczania. (Nr II Pr-14955/37).

Golias M., Kowalski J. i Smereka I. Viri Illustres (Pidrucznik dla III kl. gimn.). Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów. 1935 — do nauki języka łacińskiego na III klasę gimnazjum z ruskim językiem nauczania. (Nr II Pr-14954/37).

Kowalski J. i Golias M. Puer Romanus (Łatyński czytania...). Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów. 1934 — do nauki języka łacińskiego na I kl. gimnazjum z ruskim językiem nauczania. (Nr II Pr-14952/37).

Schachner Lazar. Dzieje Żydów. Cz. I, Wydanie II (Od niewoli babilońskiej do upadku drugiej świątyni). Księgarnia J. Madfesa, Lwów. 1937/38 — do użytku szkolnego — do nauki religii mojżeszowej na klasę V szkół powszechnych. (Nr II Pr-15162/37).

II. Książki pomocnicze dla uczniów.

Klemensiewicz Z. Język polski. Ćwiczenia i pogadanki gramatyczne. Dla II klasy gimnazjalnej. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. 1934 — dla uczniów kl. II gimn. (Nr II Pr-1949/34).

Koehler W. Owady. Biblioteczka Biologiczna. Z. 2. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa — dla uczniów I klasy liceum wydziału przyrodniczego. (Nr II Pr-16339/38).

Mały Rocznik Statystyczny. Wydawnictwo Głównego Urzędu Statystycznego. Warszawa. 1938 — dla uczniów szkół ogólnokształcąc., zawodowych i zakładów kształcenia nauczycieli. (Nr II Pr-16499/38).

Szober S. Słownik ortoepiczny. Jak mówić i pisać po polsku. Słowniki M. Arcta. Nakład M. Arcta. W-wa. 1937 — dla uczniów liceum. (Nr II Pr-15770/37).

III. Książki do bibliotek uczniowskich:

Battaglia A. Górnictwo Śląskie. Wydawnictwo Instytutu Śląskiego, Katowice, 1936 — w liceach i gimnazjach ogólnokształcących oraz w zakładach kształcenia nauczycieli. (Nr II Pr-14427/36).

Berent W. Nurt. Opowieści biograficzne. T. I. — Ludzie starodawni, II — Pogrobowcy. Nakład Gebethnera i Wolfa. Warszawa. 1934 — dla młodziezy powyżej lat 16. (Nr Pr-16385/38).

David-Neel A. Mipam Lama pięciu mądrości, z oryginału francuskiego przełożyła R. Czekańska-Heymanowa. Nakład M. Arcta. 1936. — dla młodzieży od lat 16. (Nr II Pr-16186/38).

Dąbrowska M. Ludzie stamtąd. Cykl opowieści. Wydanie II. Nakład Towarzystwa Wydawniczego w Warszawie. Warszawa. 1938 — dla młodzieży powyżej lat 16. (Nr II Pr-14357/37).

Fiedler A. Zdobywamy Amazonkę. Towarzystwo Wydawnicze „Rój". Warszawa. 1937 — w gimnazjach i liceach ogólnokształcących. (Nr II Pr-15598/37).

Górski A. Ku czemu Polska szła. Wydanie IV. Nakład Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów — 1938 — dla liceum. (Nr II Pr-16109/38).

Gumowski A. Rycerstwo Śląskie w dobie Piastowskiej. Nakład Sekcji Dydaktycznej Oddziału Śląskiego Polskiego Towarzystwa Historycznego. Katowice, 1937 — dla gimnazjum i liceum. (Nr II Pr-16149/38).

Hartl K. Świat rzeczy wielkich i małych. Przekład R. Makara. Z 77 ilustracjami. Nakład Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów. 1938 — dla gimnazjum. (Nr II Pr-16022/38).

Iwaszkiewicz J. Czerwone tarcze. Nakład Gebethnera i Wolfa. Warszawa. 1934 — dla młodzieży od lat 14. (Nr II Pr-16386/38).

Kaden-Bandrowski J. Życie Chopina. Nakład Gebethnera i Wolfa. Warszawa. 1938 — dla liceów wszystkich typów. (Nr II Pr-16287/38).

Kempa J. Chłopcy z K. S. „Orion". Biblioteka „Ruń". Warszawa — dla dzieci od lat 11—13. (Nr II Pr-16213/38).

Koehler W. Owady. Biblioteczka Biologiczna. Z. 2. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa — w liceach ogólnokształcących. (Nr II Pr-16339/38).

Komarnicki W. Ustrój Państwowy Polski Współczesnej. Geneza i system. Wilno. 1937 — dla liceów ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli. (Nr II Pr-16024/38).

Kostrzewski J., Lubicz-Niezabitowski E., Jaroń B. Osada bagienna w Biskupinie w pow. żnińskim. Tymczasowe sprawozdanie z prac wykopaliskowych Instytutu Prehistorycznego Uniwersytetu Poznańskiego. Poznań. 1936 — dla liceum. (Nr II Pr-16247/38).

Krawczykowski Fr. Jak wykonać przybory do ćwiczeń cielesnych w szkole powszechnej z przedmową J. Błońskiego. Nakład „Naszej Księgarni". Warszawa. 1935 — do bibliotek uczniowskich. (Nr II Pr-15300/37).

Lepecki M. Maurycy August Hr. Beniowski, Zdobywca Madagaskaru. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. 1938 — dla młodzieży od lat 14. (Nr II Pr-16257/38).

Loewenherz O. Elementarz Przemysłu Naftowego w Borysławiu — w liceach i gimnazjach ogólnokształcących oraz w zakładach kształcenia nauczycieli (Nr II Pr-15474/37).

Macierz Szkolna w Gdańsku 1921 — 1936. W XV-lecie Macierzy Szkolnej w Gdańsku — dla szkół wszystkich typów. (Nr II Pr-15289/37).

Mikulski J. St. Z zagadanień ekologii zwierząt. Biblioteczka Biologiczna. Zeszyt 4. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa — w gimnazjach i liceach ogólnokształcących. (Nr II Pr-16367/38).

Mikulski A. Ziemia Śląska. Wydawnictwo Agencji Publicystyczno-Prasowej „Trzy Zagłębia". Katowice. 1937 — do bibliotek uczniowskich. (Nr II Pr-15989/37).

Piach B. Klub Młodych. Seria Społeczna. Biblioteka „Ruń“. Warszawa — do bibliotek uczniowskich. (Nr II Pr-16209/38).

Skarżyński B. Witaminy. Biblioteczka Biologiczna. Zeszyt 1. Wydawnictwo Książnicy-Atlas, Lwów-Warszawa — w gimnazjach i liceach ogólnokształcących. (Nr II Pr-16188/38).

Słomski K. Kryzys a Kasy oszczędności. Wydawnictwo „Gazetki Oszczędnościowej“. Poznań — dla młodzieży powyżej lat 16. (Nr II Pr-16284/38).

Słoński St. Historia języka polskiego w zarysie. Nakład Książnicy-Atlasu. Lwów—Warszawa. 1934 — dla liceum ogólnokształcącego. (Nr II Pr-15387/37).

Sobkowiak W. Józef Chociszewski (1837—1914). Nakład Bydgoskiej Izby Przemysłowej. Gniezno. 1937 — dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących. (Nr II Pr-16150/38).

Szober St. Słownik ortoepiczny. Jak mówić i pisać po polsku. Słowniki M. Arcta. Nakład M. Arcta. Warszawa. 1937 — do bibliotek uczniowskich. (Nr II Pr-15770/37).

Tobiasz M. Pionierzy odrodzenia narodowego na Śląsku (1763 — 1890). Nakład Księgarni Katolickiej. Katowice. 1937 — dla młodzieży szkół średnich ogólnokształcących. (Nr II Pr-15787/37).

Wszędobylski. Najciekawsza podróż z Dr Wszędobylskim. Wydawnictwo „Mathesis Polskiej“. Warszawa. 1935 — w gimnazjach ogólnokształcących. (Nr II Pr-15640/37).

IV. Książki do bibliotek uczniowskich dla szkół z niemieckim językiem nauczania:

Braun S. Aus meiner Jugendzeit, Verlag Fredebeul et Roenen. Essen — dla młodzieży powyżej lat 12. (Nr II Pr-16472/38).

Barth E. von Wehrenalp. Farbe aus Kohle, Kosmos, Gesellschaft der Naturfreunde, Stuttgart. 1937 — dla młodzieży powyżej lat 15. (Nr Pr-15684/37).

Die Mutter, Ihre Gestalt in unserer Dichtung, A. Langen, München. 1936 — dla młodzieży powyżej lat 12. (Nr II Pr-16471/37).

Fehringer O. Wildtiere und Haustiere, Kosmos, Gesellschaft der Naturfreunde, Stuttgart. 1936 — dla młodzieży powyżej lat 12. (Nr II Pr-15686/37).

Föhnhus M. Der Wolfstöter, A. Langen, München. 1936 — dla młodzieży powyżej lat 12. (Nr II Pr-16474/38).

Gayerstan G. Meine Jungen, H. Schaffstein Verlag, Köln — dla młodzieży od lat 8 do 14. (Nr II Pr-16465/38).

Kollenheyer E. G. Das Paracelsus-Werk I. Aus dem Roman „Die Kindheit der Paracelsus“ Verlag A. Langen — G. Müller, München. 1917 — dla młodzieży powyżej lat 16. (Nr II Pr-15490/37).

Kollenheyer E. G. Das Paracelsus-Werk II. Aus den Romanen „Das Gestirn des Paracelsus“ und „Das dritte Reich des Paracelsus“, Verlag A. Langen — G. Müller, München. 1921 — dla młodzieży powyżej lat 16. (Nr II Pr-15491/37).

Lagerlöf S., Wunderbare Reise des kleinen Nils Holgersson mit den Wildgänsen, H. Scharfstein Verlag, Köln, dla młodzieży od lat 8 do 14. (Nr II Pr-16467/38).

Menschen der Hallig — Erzählungen, Verlag Fredebeul et Roenen, Essen — dla młodzieży powyżej lat 12. (Nr II Pr-16475/38).

Rosegger I. Bilder und Geschichten auf dem Steierland, Verlag Fredebeul et Roenen, Essen — dla młodzieży powyżej lat 10. (Nr II Pr-16468/38).

Schröder M. L. Alle Achtung: Männer, A. Langen, München. 1936 — dla młodzieży od lat 12. (Nr II Pr-16470/38).

Winnig A. Aus meinem Leben, H. Scharfstein Verlag, Köln — dla młodzieży powyżej lat 16. (Nr II Pr-16466/38).

Venzmer G. Wie wir alt werden, Kosmos, Gesellschaft der Naturfreunde, Stuttgart. 1936 — dla młodzieży powyżej lat 16. (Nr II Pr-15687/37).

Venzmer G. Wie wir jung bleiben, Kosmos, Gesellschaft der Naturfreunde, Stuttgart. 1936 — dla młodzieży powyżej lat 16. (Nr II Pr-15685/37).

Volk der sinkenden Sonne, Kosmos, Gesellschaft der Naturfreunde, Stuttgart. 1936 — dla młodzieży powyżej lat 13. (Nr II Pr-15688/37).

V. Książki do bibliotek nauczycielskich:

Balzac. Tomy „Komedii ludzkiej“. Pani Firmiani, Zlecenie. Przełożył i wstępem opatrzył T. Żeleński (Boy). Nakład Biblioteki Boy'a. Bez daty. (Nr II Pr-13875/35).

Balzac. Dziewczyna o złotych oczach. Proboszcz z Tours. Przełożył i wstępem opatrzył T. Żeleński (Boy). Nakład Biblioteki Boy'a. Warszawa. Bez daty. (Nr II Pr-13867/35).

Balzac. Kontrakt ślubny. Pułkownik Chabert. Przełożył i wstępem opatrzył T. Żeleński (Boy). Nakład Biblioteki Boy'a. Warszawa. Bez daty. (Nr II Pr-15177/37).

Gojawiczyńska P. Dziewczęta z Nowolipek. 2 t. Wydanie trzecie. Nakład tow. Wyd. „Rój“. Warszawa — (Nr II Pr-16387/38).

Handel J. Dzieje Językoznawstwa. Nakład Filomaty. Uniwersytet. Lwów. 1935 — (Nr II Pr-15597/37).

Hay E. Żółkiew. Przewodnik dla zwiedzających. Rzut oka na dzieje Grodu Żołkiewskich i Sobieskich. Wydanie drugie. Przejrzane i znacznie rozszerzone. Z ilustracjami. Żółkiew. 1936 — (Nr II Pr-15388/37).

Komarnicki W. Ustrój Państwowy Polski Współczesnej. Geneza i system. Wilno. 1937 — (Nr II Pr-16024/38).

Książkiewicz M. Zarys Geologii Śląska. Wydawnictwo Instytutu Śląskiego. Katowice. 1936 (Nr II Pr-14428/36).

Mały Rocznik Statystyczny. Wydawnictwo Głównego Urzędu Statystycznego. Warszawa. 1938. (Nr II Pr-16499/38).

Marchacz W. Krajobraz Śląska Polskiego. Wydawnictwo Instytutu Śląskiego. Katowice. 1936 (Nr II Pr-14430/36).

Piwowarczyk M. Zajęcia rękodzielnicze w szkole. Roboty z drzewa. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. 1937 (Nr II Pr-16034/37).

Sobkowiak W. Józef Chociszewski (1837—1914). Nakład Bydgoskiej Izby Przemysłowej. Gniezno. 1937. (Nr II Pr-16150/38).

Suchodolski B. Liceum ogólnokształcące. Nr 16 Biblioteczki Współpraca domu i szkoły w dziele wychowania młodzieży. Nakład Książnicy-Atlasu. Lwów—Warszawa. (Nr II Pr-16084/38).

Szober St. Słownik ortoepiczny. Jak mówić i pisać po polsku. Słowniki M. Arcta. Nakład M. Arcta. Warszawa. 1937. (Nr II Pr-15770/37).

Tobiasz M. Pionierzy odrodzenia narodowego na Śląsku (1763 — 1890). Nakład Księgarni Katolickiej. Katowice. 1937 (Nr II Pr-15787/37).

VI. Czasopisma dla młodzieży:

Teka Pomorska. Kwartalnik regionalny poświęcony zagadnieniom kultury i sztuki. Organ konfraterni artystów w Toruniu — czasopismo zalecone do bibliotek uczniowskich liceum (Nr II Pr-16003/38).

Z otchłani wieków. Miesięcznik poświęcony pradziejom Polski. Redakcja. Warszawa 36, ul. Nabielaka 9 m. 7. — do bibliotek uczniowskich dla liceum. (Nr II Pr-16245/38).

VII. Czasopisma do bibliotek nauczycielskich:

Przegląd Archeologiczny. Czasopismo poświęcone archeologii przedhistorycznej i numizmatyce średniowiecznej. Organ Polskiego Towarzystwa Prehistorycznego i Instytutu Prehistorycznego Uniwersytetu Poznańskiego (Nr II Pr-16246/38).

Teka Pomorska. Kwartalnik regionalny poświęcony zagadnieniom kultury i sztuki. Organ konfraterni artystów w Toruniu. (Nr II Pr-16003/38).

VIII. Pomoce szkolne:

Czyżewski W. Gabriel St. Nasze morze w zabawkach. Nakład Okręgu Stołecznego L. M. K. Warszawa. 1938 — do użytku w szkołach dla poszczególnych uczniów szkół powszechnych. (Nr II Pr-16167/38).

Korbel S. Atlas geograficzny. Nakład Wydawniczej Spółki Kartograficznej „Globus". Katowice. 1938 Drugie wydanie uzupełnione i poprawione. Środek naukowy dozwolony dla poszczególnych uczniów szkół średnich ogólnokształcących. (Nr II Pr-13514/35).

Ministerstwo W. R. i O. P. zatwierdziło do użytku szkolnego następujące książki dla szkół zawodowych:

Bartyński Władysław Dr. Księgowość detalisty według metody tabelarycznej (amerykańskiej) i uproszczonej (cz. I). Nakład Kongregacji Kupieckiej. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie. R. 1937 — jako książkę pomocniczą dla nauczyciela w szkołach handlowych. (Nr III PU-200/37).

Bartyński Władysław Dr. Temat do księgowości w przedsiębiorstwie detalicznym ułożony w formie dokumentów (cz. II). Nakład Kongregacji Kupieckiej. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie. R. 1937 — jako książkę pomocniczą dla uczniów kl. II gimnazjów kupieckich i szkół przysposobienia kupieckiego I stopnia. (Nr III PU-201/37).

Chodowicki B. Rysunek zawodowy dla kl. I szkół stolarskich. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa 1938. Cena ze znaczkiem na Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych 2.10 zł, jako podręcznik dla kl. I szkół stolarskich. (Nr III PU-194/37).

Cywiński W. i Hanusiak Z. Pisanie na maszynie. Wyd. III nkł. autorów. Bydgoszcz 1938 — jako podręcznik do gimnazjum kupieckiego oraz liceum handlowego i administracyjnego. (Nr III PU-237/38).

Gottlieb W. Dr i Zagajewski K. Dr. Der Kaufmännische Schriftverkehr. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów — Warszawa 1938 — jako podręcznik dla kl. IV gimnazjów kupieckich, dla szkół przysposobienia kupieckiego i administracyjno-handlowego i do nauki drugiego języka obcego w kl. II liceów handlowych i administracyjnych. (Nr III PU-251/38).

Górniak Stefan Dr i Paszek Leopold. Księgowość w handlu detalicznym. Nakład Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, r. 1938 — jako książkę pomocniczą dla nauczyciela w szkołach handlowych. (Nr III PU-234/37).

Hensel Gustaw Inż. i Kowalski Stanisław inż. Podstawy elektrotechniki. Cz. II. Nakł. Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych we Lwowie. 1938 — jako podręcznik dla kl. III gimnazjum elektrycznego. (Nr III PU-161/37).

Tyrowicz Ludwik. Liternictwo w reklamie. Nakł. Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych we Lwowie, 1938 — jako książkę do bibliotek nauczycielskich szkół handlowych. (Nr III PU-236/38).

WYDAWNICTWA.

W. Podhorski - Okołów: Kinematograf. (Lektura z Fizyki. Z. 4). Książnica - Atlas. Lwów — Warszawa. Str. 68. Zł 2,—.

Przystępny, zwięzły i interesujący wykład zasad kinematografii. Autor śledzi rozwój techniki kinematograficznej począwszy od chwili ukazania się pierwszego filmu i omawia wszystkie zagadnienia związane z produkcją filmową jak: wyrób taśmy, konstrukcja aparatów, prace w laboratorium i studio, systemy filmu dźwiękowego, kolorowego, rysunków ruchomych, wreszcie film plastyczny i wąskotaśmowy, tricki, dubbing. Tekst uzupełniają rysunki i fotografie.

Dr J. Piątek: Zasady przyzwoitego zachowania się młodzieży męskiej. Wydanie V rozszerzone. Książnica-Atlas. Lwów—Warszawa. Str. 76. Zł 1,20.

Książka dra Jana Piątka sprawę zachowania się rozważa pod wieloma kątami: z punktu widzenia ro-

dziny, przyjaciół, szkoły, znajomych, zależnie od miejsca, gdzie się młody człowiek znajduje i w jakim towarzystwie. Wszystkie możliwe sytuacje zostały w tej książeczce wyczerpane, dając pełny obraz praktyki savoir vivre'u w formie przystępnej.

T. Lepszy: Co należy wiedzieć o towarach. Z 87 ryc. Książnica-Atlas Lwów—Warszawa. Str. 336. Zł 7. Książka ta dzieli się na dwie części. Część I obejmuje towary spożywcze roślinnego i zwierzęcego pochodzenia. — Część II książki zawiera następujące działy: 1. materiały służące do utrzymania porządku w gospodarstwie domowym; 2. materiały przędzalnicze; 3. towary z drzewa; 4. papiery; 5. skóry; 6. wyroby metalowe; 7. materiały budowlane; 8. towary ceramiczne; 9. towary szklane; 10. węgiel i przetwory ropy naftowej.

Tak w części pierwszej jak i drugiej obok cech handlowych każdego towaru, jego gatunków podane są sposoby badania towarów, stosowane w codziennym życiu, a mające zastosowanie w handlu, oraz wiadomości dotyczące opakowania, przechowania i sprzedaży towaru. Podano najważniejsze zwyczaje handlowe. oraz normy giełdowe stosowane w handlu niektórymi towarami. Zakończeniem, zebraniem i powtórzeniem materiału naukowego są ćwiczenia i pytania o charakterze towaroznawczym i handlowym.

Książka jest przeznaczona przede wszystkim dla uczniów Szkół Przysposobienia Kupieckiego I stopnia oraz dokształcających szkół handlowych. Korzystać z niej mogą również kursy handlowe oraz stowarzyszenia i kółka samokształceniowe młodzieży kupieckiej.

PRZYRODA I TECHNIKA

czasopismo poświęcone popularyzacji nauk technicznych i przyrodniczych. Redakcja dr Anna D'Abancourt - Koczwarowa. Książnica-Atlas, Lwów—Warszawa.

Nr 6 — czerwiec 1938 r.

Jak długo żyją rośliny? Jest to temat artykułu prof. St. Tołpy. Temat pozornie interesujący tylko botanika. Wiek roślin sięga np. u drzew tysięcy lat, lecz dolna granica jego np. u bakterii, których rozmnażanie dokonuje się 20—30 razy na minutę, obniża się do kilku sekund.

Bliższe badania czynników decydujących o długości życia roślin nasuwają wiele analogii z życiem analogicznym procesami innych organizmów. Pokazuje się, że zarówno tu jak i tam, przemiana materii, gromadzenia się ubocznych jej produktów ustroju może wpływać na dłuższe bądź krótsze jego trwanie.

W tym numerze znajdujemy nadto aktualny obecnie temat, jak wprowadzić porządek wśród bardzo nieestetycznych anten na dachach miejskich kamienic. K. Domański podaje w szerszym artykule nowoczesne sposoby rozwiązania tego problemu. Z dziedziny techniki zwrócimy jeszcze uwagę na artykuły o najlżejszych stopach wydobywania złota i diamentów w Afryce południowej, o fabrykacji ksenonu i kreptonu do żarówek, o Diesel. lokomotywach i wielu innych. Numer obficie ilustrowany pięknymi rycinami.

Redakcja: Katowice — Urząd Wojewódzki Śląski ul. Jagiellońska I p. pokój 326. — Tel. 106.
Administracja: II. p. pokój 506 — **Tel. 178.** — Konto P. K. O. Nr **304.121.**

Tłoczono w Drukarni Urzędu Wojew. Śląskiego w Katowicach.